

6

NIEUWSBRIEF

JUNI

2020

15
JAAR

Neutr - On

Onafhankelijke
VAKBOND

ECONOMIE

- ⊕ Economie valt in afgrond
- ⊕ Steunplan van 750 miljard euro
- ⊕ Rijken worden weer rijker
- ⊕ Wie gaat de crisis betalen?
- ⊕ Belastingdruk is te hoog

VARIA

- ⊕ Wat verandert deze maand?
- ⊕ Verkiezingen mei 2019
- ⊕ Sociale verkiezingen 2020
- ⊕ ACV en Rerum Novarum
- ⊕ De rechten van de arbeiders

ONDERWIJS

- ⊕ Wijzigingen wetgeving
- ⊕ Heropstart scholen
- ⊕ Benoeming na één jaar?
- ⊕ Record aantal studietoelagen HO
- ⊕ Applaus voor leerkrachten

BOEKEN

- ⊕ Spektakeldemocratie
- ⊕ Ongelijkheid is politieke keuze
- ⊕ Als risico's viraal gaan
- ⊕ De dokter is uw kameraad niet
- ⊕ Amerikanen

SECTOREN

- ⊕ Protest tegen Wilmès
- ⊕ Zorgsector beter betalen
- ⊕ Luchtvaartsector stort in
- ⊕ Wat als uw bedrijf failliet gaat?
- ⊕ De HWV overbelast

ANTIPESTTEAM

- ⊕ Voorkom doodstraf
- ⊕ Lockdown kwetsbare kinderen
- ⊕ Agressie tegen politie
- ⊕ Geld en geweld
- ⊕ Gesol met interimarbeid

ECONOMIE

⊕ Economie valt in afgrond

De Nationale Bank schetst een gitzwart scenario voor het volgende jaarverloop. Blijvende schade aan het economisch weefsel, met een faillissementengolf en veel ontslagen.

De coronacrisis zal grotere gevolgen hebben dan de financiële crisis van 2008. Dat blijkt uit het studiewerk van de Nationale Bank, omtrent de impact van corona op de Belgische economie.

Waren er op het hoogtepunt van de economische crisis volgend op de kredietcrisis 'slechts' zowat 226.000 tijdelijk werklozen, dan gaat dat cijfer nu vlot boven het miljoen.

Maar er is veel meer. De terugval in de omzetcijfers van de ondernemingen is ongezien. Door de heropening van de non-foodwinkels half mei is de omzet in de sector van de detailhandel wel opgeveerd, maar hij blijft flink onder het niveau van voor de crisis. In bepaalde andere sectoren is de omzet daarentegen blijven dalen. De gemiddelde omzetsdaling voor alle ondernemingen samen is tijdens de afgelopen weken niet verder verminderd en de omzet ligt nog steeds ongeveer 30 procent lager dan voor de crisis.

Dat betekent dat de economie niet snel op dreef raakt, de belangrijkste reden daarvoor is de zwakke vraag. Die onzekerheid zorgt er voor dat ondernemingen hun investeringen uitstellen. Ruim 33 procent van de voornamelijk grote bedrijven zet zijn investeringen on hold en weet nog niet of en wanneer er een nieuw investeringsplan komt.

Het gemiddelde cijfer van bedrijven die zeggen deze periode niet te zullen overleven ligt intussen al op 7 procent. Met grote sectoriële uitschieters, zoals bijna 40 procent in de entertainmentindustrie en een kwart in de horeca. En die cijfers stijgen alleen maar. De werkloosheidscijfers stijgen navenant, de Nationale Bank maakte al bekend dat ze vreesde voor 180.000 werknemers en 70.000 zelfstandigen die zonder werk zouden komen te zitten.

Corona zou leiden tot een toename van het overheidstekort met ten minste 7,5 procent van het bruto binnenlands product. Dat betekent een tekort van zowat 10 procent (met het huidige tekort erbij

gerekend). De overheid zal moeten schrappen in haar uitgaven, en tegelijk haar inkomsten moeten verhogen: de belastingen optrekken, met andere woorden. Maar dat had u waarschijnlijk al begrepen.

⊕ Steunplan van 750 miljard euro

Het herstelfonds waarmee de Europese Commissie de landen, regio's en sectoren wil helpen die getroffen zijn door de coronacrisis, zal over een capaciteit van 750 miljard euro beschikken. 500 miljard euro zal bestaan uit subsidies die de begunstigden niet rechtstreeks moeten terugbetalen, de overige 250 miljard zouden leningen zijn.

De Franse president Emmanuel Macron en de Duitse bondskanselier Angela Merkel zijn het eens over een Europees steunplan ter waarde van 750 miljard euro. De bedrijfssectoren en regio's in Europa moeten door dat geld geholpen worden om niet failliet te gaan.

Merkel noemde het in een gezamenlijke persconferentie het "plan voor de korte termijn". De plannen voor de midden- en lange termijn moeten nog worden uitgewerkt, volgens de bondskanselier. Het plan is volgens de leiders tot stand gekomen na overleg met onder meer Nederland en Italië.

"Het doel is om als Europa sterker en solidair uit deze crisis te komen", aldus Merkel. "Daar is dit geld voor. Deze buitengewone eenmalige krachtsinspanning is bedoeld om de zwaarst getroffen landen te steunen."

Het geld is niet bedoeld als lening, maar als subsidie of gift. De toegestane schuldenlast van de bedrijven in Europa moet worden verhoogd, zeggen Macron en Merkel.

Volgens Macron is de Europese solidariteit belangrijk bij het bestrijden van de crisis. Hij noemt het opvangen van coronapatiënten in andere landen als voorbeeld. Het sluiten van een aantal grenzen binnen Europa, noemt Macron een lastig punt. "We hebben snel de buitengrenzen gesloten, maar om de grenzen binnen de EU te sluiten, is iets anders.

De twee leiders schreven in een gezamenlijke verklaring dat de Europese Unie zelf een vaccin tegen het longvirus moet ontwikkelen.

Europees Commissievoorzitter Ursula von der Leyen is blij met het voorstel, dat "terecht de nadruk legt op de noodzaak om aan een oplossing te werken met als kern de Europese begroting". Het gaat volgens haar "in de richting" van het plan waar de commissie zelf aan werkt. Dat voorstel, bestaande uit de aangepaste EU-meerjarenbegroting en een herstelfonds wordt weldra gepresenteerd.

Samen met al goedgekeurde maatregelen moeten deze plannen de lidstaten en bedrijven in staat stellen de crisis te doorstaan en vervolgens de benodigde massieve investeringen te lanceren om de Europese economie weer op de rails te krijgen, aldus Von der Leyen in een verklaring. Alle 27 EU-landen moeten het plan goedkeuren voor het kan worden uitgevoerd.

Ook Christine Lagarde, de voorzitter van de Europese Centrale Bank, reageert tevreden. "De Duits-Franse voorstellen zijn ambitieus, doelgericht en welgekomen", zegt ze. "Dit getuigt van het gevoel van solidariteit en verantwoordelijkheid waarover bondskanselier Merkel het onlangs had." Lagarde verklaarde ook dat de coronacrisis een goede gelegenheid kan zijn om het Stabiliteits- en Groeipact, dat momenteel opgeschort is, te moderniseren.

In België zelf heeft de Vlaamse regering beslist een zogenaamd 'welvaartsfonds' op te richten van 500 miljoen euro. Dat fonds belegt in kapitaalsverhogingen en leningen voor Vlaamse ondernemingen. Particulieren kunnen investeren in het fonds en krijgen een dubbel voordeel: een fiscaal voordeel en voordelige voorwaarden bij erfenis. Daarnaast zullen familie en vrienden gestimuleerd worden om zogeheten 'vriendenaandelen' te kopen en zo ondernemingen te versterken.

De Vlaamse regering wil naar eigen zeggen het vele spaargeld van de Vlamingen activeren. Mogelijke bedrijven zijn start-ups en scale-ups.

Een andere nieuwe manier om als particulier te investeren in een kmo, een coöperatieve of een burgerinitiatief zijn de win-win-aandelen.

Je kan tot maximaal 75.000 euro investeren en je krijgt daar 5 jaar lang een fiscaal voordeel van 2,5% per jaar. Als onderneming kan je zo maximaal 300.000 euro kapitaal verwerven. Het recht op de eenmalige belastingvermindering geldt voor 5 jaar.

Deze nieuwe maatregelen passen in een groter Vlaams herstelplan.

⊕ Rijken worden weer rijker

Vermogensongelijkheid in België stijgt: rijkste 10 procent heeft bijna evenveel als overige 90 procent.

De Belgische vermogens waren in 2017 ongelijker verdeeld dan in 2010. Dat blijkt uit de nieuwe doorlichting van de Belgische -vermogensstructuur door Sarah Kuypers en Ive Marx (Centrum -Sociaal Beleid, UA), waarover De Standaard bericht. Het vermogen van de tien procent meest gefortuneerde Belgische huishoudens is bijna even groot als dat van de overige 90 procent.

In 2010 bezat de 1 procent rijksten nog 12,2 procent van het totale vermogen. Tegen 2017 was dat aandeel al gestegen tot 16,2 procent. Dat is bovendien een onderschatting, menen -Kuypers en Marx, aangezien de enquêtes vaak moeite hebben om voldoende gefortuneerde mensen te bereiken.

De rijksten worden nóg rijker en dat is een economische ramp.

Wanneer de rijken een groter deel van de koek krijgen, blijft er minder over voor de rest. De 'armste' helft - elk huishouden met minder dan 212.500 euro - bezit ondertussen minder dan 10 procent van de rijkdom. Het onderste kwart - met minder dan 44.100 euro - heeft een verwaarloosbaar aandeel van de koek en 3,5 procent van de Belgische gezinnen heeft meer schulden dan bezittingen.

In internationaal perspectief valt wel op dat België een opvallende grote rijkdom combineert met een al bij al beperkte ongelijkheid.

De studie over de armoede in de VS is gebaseerd op een rapport van 8 mei 2020. Intussen is de toestand alleen maar sterk achteruit gegaan. Op 21 mei is er sprake van 38,6 miljoen werklozen, dat is zowat een kwart van de beroepsbevolking. Daar tegenover staat dat tussen 18 maart en 19 mei de 600 rijkste Amerikanen hun vermogen hebben zien aangroeien met 434 miljard dollar, zegge en schrijve 15% toename over twee maanden. De cijfers die hieronder worden gehanteerd zijn door de reële evolutie op 14 dagen dus nog catastrofaler geworden.

Op 8 mei publiceerde het Amerikaans Labour Departement inderdaad zijn werkloosheidsrapport van de maand april waarin een historisch hoog niveau van werkloosheid in de VS werd onthuld. Tezelfdertijd steeg de aandelenmarkt scherp, met een Dow Jones Industrial Average van meer dan 450 punten, of bijna 2 procent. De beurskoersen van vooral de high tech ondernemingen en zeker Amazon en Facebook, zijn verder de hoogte in gegaan. Wall Street blijft profiteren van de economische en sociale crisis, terwijl een zware tol voor het coronavirus op de gewone burger valt.

Het rapport registreerde een daling van de werkgelegenheid voor 20,5 miljoen arbeiders. Het is niet alleen de grootste maandelijkse achteruitgang in de geschiedenis, het overtreft het vorige record meer dan tien keer. Het officiële werkloos cijfer is gestegen naar 14,7procent, ver boven de Grote Depressie van de jaren dertig.

Hoe erg deze cijfers ook zijn, ze onderschatten de omvang van deze ontwrichting nog aanzienlijk. Het rapport van april is gebaseerd op schattingen van halverwege maart. Dus houdt ze geen rekening met de miljoenen mensen die de afgelopen weken hun baan hebben verloren. Ongeveer 33,5 miljoen hebben sinds het begin van de staat en federale afsluitingen zeven weken geleden werkloosheidsaanvragen ingediend.

Volgens het rapport hebben 6,4 miljoen extra werknemers het zoeken naar een job volledig opgegeven; dezen worden niet langer als werkloos beschouwd. De arbeidsparticipatie komt hiermee op het laagste niveau sinds 1973. Nog eens 11 miljoen werknemers melden dat ze parttime werkten omdat ze geen voltijds werk vinden, een toename met 7 miljoen sinds de pandemie.

Massale werkloosheid treft bijna elke categorie van de arbeidersbevolking. De werkgelegenheid in de recreatie en horecasector is het meest getroffen, ze daalde extreem met bijna 50 procent, ofwel 7,7 miljoen mensen. Er was een verlies van 2,1 miljoen jobs in de zakelijke en professionele dienstverlening, 2,1 miljoen in de detailhandel, 1,3 miljoen in de industrie en 1 miljoen in de bouw.

Verbazingwekkend genoeg zijn er te midden van de groeiende pandemie, 1,4 miljoen banen geschrapt in de gezondheidszorg. En ondanks een wijd heen grijpende sociale crisis zijn er nog 650 duizend banen geschrapt in de sector sociale bijstand.

Het rapport merkt bovendien op, dat de massale werkloosheid de werknemers van alle rassen en geslachten treft.

Het werkloosheidscijfer onder volwassen mannen steeg tot 13 procent, volwassen vrouwen tot 15,5 procent en jongeren tot 31,9 procent. Het tarief was 14,2 procent voor blanken, 16,7 voor Afro-Amerikanen, 14,5 procent Aziaten en 18,9 procent voor Iberiërs.

Op zich al is dit de grootste werkloosheids crisis in de Amerikaanse geschiedenis na de Tweede Wereldoorlog.

Tientallen miljoenen Amerikaanse arbeiders hebben helemaal geen spaargeld, ze leven van loon tot loon en vertrouwen op creditcards en andere vormen van schuld om het verschil tussen hun inkomen en uitgaven te compenseren. De schuld van de Amerikaanse huishoudens steeg in het eerste kwartaal van dit jaar met 1,1 procent tot 14,3 biljoen dollar, een nieuw record. Hierbij wordt geen rekening gehouden met het opstapelen van schulden door tientallen miljoenen VS-burgers naarmate de economische crisis in april en mei is toegenomen. Zonder besparingen en zonder overheidssteun leven de Amerikaanse arbeiders in recordaantallen van voedselbanken.

Uit een rapport van het Hamilton Project van de voorbije weken bleek dat 41 procent van gezinnen met kinderen onder de 12 jaar voedselonzekerheid ervaart, dat wil zeggen dat ze niet genoeg geld hebben om voedsel te kopen.

De regerende elite heeft geen beleid om de sociale catastrofe aan te pakken. Onlangs verklaarde de regering Trump dat de banen die zijn vernietigd snel weer terugkomen. Hij voegde eraan toe: 'dat we geen haast hebben om een wetsvoorstel in te dienen dat enige hulp zou bieden'. Larry Kudlow de belangrijkste economische adviseur van de Trump-regering zei dat de gesprekken over verdere 'stimuleringsmaatregelen' momenteel niet nodig zijn.

De Democraten houden een discours over aanvullende hulp, maar doen niets anders dan kibbelen over kleine maatregelen waarvan ze weten dat ze nooit zullen worden aangenomen door het Congres. Bede partijen vertonen een combinatie van onverschilligheid in het licht van de grootste economische crisis sinds de Grote Depressie.

Massale sociale verarming is de uiting van een beleid dat ondersteund wordt door het hele politieke establishment. Het is gericht op het scheppen van omstandigheden waarin vooreerst de heersende klasse een terugkeer naar werk forceert, zelfs als de pandemie nog niet onder controle is en zich blijft verspreiden. De gezondheid van de werknemers staat niet op de agenda. Vervolgens zullen de arbeiders gedwongen worden scherpe loonsverlagingen en lagere uitkeringen te aanvaarden. Met andere woorden deze toestand brengt een toename van uitbuiting zodat de elite nog meer profijt kan halen. Om arbeiders onder druk te zetten om hun leven in gevaar te brengen door weer aan het werk te gaan, wordt de meerderheid van de bevolking systematisch uitgehongerd. Zes weken nadat de CARES Act unaniem aangenomen werd door Democraten en Republikeinen, hebben de meeste arbeiders hun 'stimulus check' van 1200 dollar nog niet ontvangen.

Verschillende staten gaan failliet en beginnen brute bezuinigingsmaatregelen in te voeren. Uit een rapport van Economic Policy Institute eerder deze maand bleek dat 50 procent meer mensen werkloos zijn en nog geen werkloosheidsuitkering hebben kunnen aanvragen. Het resultaat van overbelaste aanvraagssystemen en zware beperkingen, waardoor miljoenen burgers die een werkloosheidsuitkering hebben aangevraagd niets ontvangen hebben

De ongeveer 11 miljoen immigranten zonder papieren in de VS zijn uitgesloten van enige uitkering, miljoenen werkers uit de 'Gig-economie' (freelancers, zelfstandige werknemers, projectmedewerkers, tijdelijke of deeltijdse contractanten), terwijl ze zagezegd in aanmerking kunnen komen voor federale hulp, worden geconfronteerd met onmogelijke belemmeringen om deze te verkrijgen. In de staat Illinois konden deze werknemers pas hun aanvraag indienen na 11 mei waardoor ze gedurende weken geen mogelijkheid hebben gehad om hulp te vragen, laat staan te krijgen.

Tegelijkertijd heeft de heersende klasse de pandemie gebruikt om van de Federal Reserve een overdracht van biljoenen dollars naar de financiële markt te organiseren. De totale activa op de balans van de Centrale Bank zijn in de voorbije week gestegen tot meer dan 6,7 biljoen dollar, een stijging van zowat 4 biljoen dollar. Elke dag geeft de FED 80 miljard dollar uit om activa te kopen van banken en bedrijven om de marktgroei te stimuleren.

De verrijking van de allerrijksten door stijgende aandelewaarden is gebaseerd op massale intensieve verarming van de werkende bevolking. De winsten en welvaart van de financieel zakelijke elite zijn bespaard ten koste van de samenleving. Twee agenda's staan tegenover elkaar. De eerste verdedigt de financiële oligarchie in deze tijden van de pandemie, de tweede houdt in dat de sociale prijs door de gewone burger zal betaald worden. De strijd tegen de pandemie is niet alleen een medische kwestie, het is een politieke strijd om de Amerikaanse arbeidswereld te mobiliseren niet alleen tegen de Trump-regering maar tegen het hele heersende politieke establishment dat het kapitalisme verdedigt.

⊕ Wie gaat de crisis betalen?

Ja, laat de écht rijken de crisis betalen.

Als je de magere argumenten tegen een echte vermogensbelasting op de grote fortuinen leest, lijkt het wel alsof de politici in België nog altijd grote aanhangers zijn van Colbert, de Franse minister van Financiën in de 17de eeuw, die aan Koning Lodewijk XIV zei: "Sire, laten we de armen belasten, zij zijn met veel meer".

"Laat de rijken de crisis betalen?". Met deze vraag titelt Bart Van Craeynest, de hoofdeconoom van de Vlaamse werkgeversorganisatie Voka, zijn opiniestuk in De Tijd van 12 mei. Even verder in zijn artikel is zijn antwoord al snel een dikke "neen". Zijn argumenten? Het eeuwige, vage 'er is in België al zo'n hoge belastingdruk op kapitaal'.

Vaag, want als je zegt dat kapitaal zwaar belast wordt, dan heb je nog helemaal niks gezegd. Over welk kapitaal heb je het? En vooral, over welke kapitaalbezitters heb je het? En gaat het over belasting op kapitaal of belasting op inkomsten uit kapitaal? Deze essentiële vragen komen niet ter sprake in de column van dhr. Van Craeynest. Hij komt niet verder dan één enkel percentage, dat hij zou opgediept hebben in Europese statistieken, namelijk dat de totale belastingdruk op kapitaal in België 39,8% bedroeg in 2018. Komt deze povere argumentatie voort uit intellectuele luiheid? Of is die vooral bedoeld om een ongemakkelijke realiteit te verbergen?

Bij een belasting op grote vermogens, is de echte vraag: betaalt de kleine minderheid van zeer rijke Belgen belastingen in verhouding tot hun – gigantische – middelen? Om die vraag te beantwoorden, kijken we even naar de verschillende belastingen die van ver of van dichtbij lijken op belastingen op kapitaal. En vooral wie ze betaalt.

Roerende voorheffing – Dit is de belasting die wordt geheven op financiële inkomsten (voornamelijk rente en dividenden). Maar de allerrijksten betalen die voorheffing niet. Zij bouwen hun vermogen op in patrimoniumvennootschappen en die genieten van vrijstelling van belasting op dividenden (het stelsel van de "definitief belaste inkomsten"). Een kleine gepensioneerde met enkele financiële beleggingen betaalt 30%, terwijl grote kapitalisten zoals de Spoelberch, Frère, Bertrand en anderen nul euro roerende voorheffing betalen.

Registratierechten – Dit is een vorm van belasting op onroerend kapitaal die je betaalt als je een woning koopt. Aangezien de meerderheid van de Belgische bevolking een eigen woning bezit, is het typisch een belasting die iedereen treft en niet beperkt is tot de superrijken.

Onroerende voorheffing – Net als registratierechten is dit een belasting die de meerderheid van de bevolking betaalt. Met name wanneer men een huis bezit. Ze treft dus zeker niet enkel de multimiljonairs. Meer nog. Dikwijls komen die er goedkoper vanaf omdat het kadastraal inkomen in de betere buurten over het algemeen lager is. En rijke gemeenten hanteren een veelal lager tarief voor de roerende voorheffing.

Successierechten – In theorie zou deze belasting de rijksten harder moeten treffen omdat het tarief afhangt van de grootte van de erfenis. Maar wat gebeurt er in de praktijk. De allerrijksten doen aan “successieplanning”. Dat is een “legale” manier om aan de successierechten te ontsnappen.

Vennootschapsbelasting – Sommigen zien deze belasting als een belasting op kapitaal. Daar valt iets voor te zeggen. Maar in tegenstelling tot andere belastingen, gaat het tarief hiervan al jaren in dalende lijn. In het begin van de jaren '80 bedroeg het basistarief 48% en de hoogste winsten werden onderworpen aan een speciale aanvullende belasting. Dat leidde tot een totaal tarief van meer dan 50%. Vandaag bedraagt dat tarief nog 25%. Officieel. Want u weet dat de poetsvrouw van een multinational meer belasting betaalt dan de multinational zelf. Fiscale achterpoorten laten hen toe bijna geen belastingen te betalen. In feite betaalt iedereen deze belastingen.

Als je echt op het grote geld mikt, is er één logische manier: voer een belasting in die specifiek gericht is op dat kleine deel van de bevolking dat superrijk is. Dat gebeurt met het PVDA-wetsvoorstel om een solidaire coronataks op multimiljonairs in te voeren. Deze eenmalige belasting van 5% wil de coronacrisis aanpakken en slaat alleen op vermogens van meer dan 3 miljoen euro. Het gaat dus om minder dan 2% van de bevolking. De 98% van de bevolking die niet zo rijk is, betaalt niets.

Die multimiljonairs kunnen dat zeker betalen. Uit een nieuwe studie van de Nationale Bank blijkt dat het nettovermogen (de bezittingen min de schulden) van de Belgische gezinnen is gedaald, behalve voor de 20% rijkste gezinnen. Hun vermogen nam toe. En de toename van het vermogen van de 1% rijksten – of zelfs de 0,01% megarijken – is waarschijnlijk nog straffer. Dat blijkt alvast uit de evolutie van het aantal miljardairs. In 2000 publiceerde journalist Ludwig Verduyn voor het eerst een lijst van de top 200 van de Belgische fortuinen. Daar stond één miljardairsfamilie tussen. Vandaag zijn dat er al 27. Zij alleen al hebben een gezamenlijk fortuin van 104 miljard euro. Als je zo'n berg rijkdom ziet, lijkt het wel alsof de politici in België nog altijd grote aanhangers zijn van Colbert, de Franse minister van Financiën in de 17de eeuw, die aan Koning Lodewijk XIV zei: “Sire, laten we de armen belasten, zij zijn met veel meer”.

Peter Mertens is voorzitter van PVDA
Marco Van Hees is Kamerlid van PVDA
Bron: De Wereld Morgen

Volgens Neutr-On wordt het tijd dat de bedrijven eerlijke belastingen gaan betalen.

Al eerder zagen we, dat bedrijven wegwamen met het opstrijken van miljoenen of zelfs miljarden, en toch mensen gingen ontslaan.

En dan zijn er nog bedrijven die van de coronacrisis misbruik maken om de lonen te verlagen.

Lees ook volgend artikel in De Wereld Morgen.

Bijna tachtig procent van de bevolking wil een vermogensbelasting, blijkt uit opinieonderzoek. Toch werd het PVDA-voorstel voor een coronataks op multimiljonairs door de klassieke partijen weggestemd in het parlement. “Ondoordacht”, “totaal onuitvoerbaar” en “niet de beste oplossing” klinkt het ook bij sp.a. Maar dat snijdt geen hout.

[Vermogensbelasting](#)

🌀 Belastingdruk is te hoog

De Hoge Raad van Financiën pleit voor een lagere personenbelasting, om werken aantrekkelijker te maken en de koopkracht te stimuleren. Ook in het post-coronatijdperk blijft dat wenselijk, maar er is discussie over de compenserende maatregelen.

"Dit rapport is opgesteld vóór de uitbraak van de coronapandemie. De berekende modellen en voorstellen kunnen geen rekening houden met de budgettaire en de fiscale gevolgen van deze crisis van de volksgezondheid."

Dat zijn de eerste zinnen van de recentste studie van de Hoge Raad van Financiën, waarin die in detail analyseert hoe de hoge lasten op arbeid kunnen dalen door de personenbelasting te hervormen. Om die verlaging te financieren, stelt de Raad een reeks compenserende maatregelen voor.

Trends onderzocht vijf pijlers waarop het belastingtijdperk na corona kan steunen en vroeg aan experts wat haalbaar en wenselijk is.

1. Lagere personenbelasting

De regering-Michel voerde een van de grootste hervormingen in de personenbelasting van de voorbije decennia door. Als onderdeel van de taxshift daalde het aantal tarieven van de personenbelasting van vijf naar vier en werd het belastingvrije minimum opgetrokken. Toch zijn de lasten op arbeid in België nog altijd heel hoog en is het belastingstelsel sterk progressief. De belastingen op inkomsten uit arbeid bedragen in België nog altijd meer dan 22 procent van het bruto binnenlands product (bbp), een stuk boven het EU-gemiddelde van 19,5 procent.

De Hoge Raad van Financiën vertrekt in zijn rapport van een basisscenario waarin de belastingvrije som wordt opgetrokken van 8860 euro op jaarbasis tot 11.280 euro, het niveau van het leefloon (niet voor vervangingsinkomens). De bijzondere bijdrage aan de sociale zekerheid wordt afgeschaft. Dat betekent een belastingvermindering van net geen 4 miljard euro (in 2019), waarvan 1,2 miljard euro minder inkomsten voor de sociale zekerheid. Daarnaast zijn er verschillende scenario's voor een andere tariefstructuur in de personenbelasting, gaande van de beperking van de tarieven over de verbreding van de tariefschijven tot een verlaging van de aanslagvoeten.

De lagere personenbelasting moet werken aantrekkelijker maken. Al staat de arbeidsmarkt nu wel onder druk. In een eerste golf zouden tot 250.000 werknemers en zelfstandigen hun baan verliezen.

"Het is nog altijd een goed idee werken aantrekkelijker te maken", zegt Bart Van Craeynest, de hoofd-econoom van de Vlaamse werkgeversorganisatie Voka. "Er zijn structureel te weinig mensen aan het werk, en dat zal na deze crisis niet anders zijn. De zware belastingdruk op arbeid speelt daarin een rol."

Economen wijzen er ook op dat de coronacrisis de vraag voor lange tijd dreigt te dempen. Meer inkomen via een belastingverlaging kan de consumptie stimuleren. "De beste manier om de koopkracht te versterken, is een beter werkende arbeidsmarkt, dus daar moet nog altijd de focus liggen", meent Van Craeynest.

Ook Matthias Somers van de progressieve denktank Minerva wijst op het belang van de aantrekkelijkheid van werken: "Het belastingvrije minimum optrekken kan positief zijn voor de lagere inkomens. Maar ik wil ook een waarschuwing meegeven: een nieuwe grote belastinghervorming is een werk van lange adem. Die klopt je het best niet vlug af na een nachtelijke onderhandeling."

2. Snoeien in uitzonderingen en belasting-aftrekken

Een verlaging van de personenbelasting, zoals de Hoge Raad van Financiën voorstelt, slaat een gigantisch gat in de begroting. Afhankelijk van de scenario's zou het gaan om 1 tot 2,5 procent van het bbp, of 4,6 tot 11,6 miljard euro. Die belastingverlaging zou budgetneutraal zijn, dus moeten andere inkomsten en de lagere personenbelasting dat verlies compenseren. De Hoge Raad denkt in eerste instantie aan het schrappen van niet of laag belaste beroepsinkomens. Daarnaast zouden ook vrijstellingen, aftrekken en belastingverminderingen op de schop gaan. Dat verbreedt de belastbare basis en het maakt het fiscale systeem eenvoudiger en transparanter.

Wat de beroepsinkomens betreft, kunnen bijvoorbeeld de fiscaal voordelige maaltijd- en ecocheques (850 miljoen euro), de lage belasting op auteursrechten (60 miljoen euro) of het fiscale voordeel voor winstprijzen en niet-recurrente resultaatgebonden voordelen verdwijnen. Ook het fiscaal voordelige systeem van de salariswagens zou worden aangepakt, wat al snel meer dan 1 miljard euro kan opleveren.

Uit het rapport blijkt dat niet alle leden van de Hoge Raad op dezelfde lijn zitten. Een minderheidsgroep waarschuwt dat het schrappen van belastingaftrekken en kortingen grote negatieve gevolgen kan hebben voor werkenden met een hoger dan gemiddeld inkomen. Sommigen zouden meer belastingen moeten betalen. Wie bijvoorbeeld niet langer over een salariswagen beschikt, zou duizenden euro's belastingen meer afdragen per jaar. "Het fiscaal voordelige stelsel van de bedrijfswagens is er gekomen omdat de lonen te zwaar belast werden. Het is niet de bedoeling dat de fiscale druk op arbeid aan het einde van de rit opnieuw stijgt", waarschuwt Van Craeynest.

"Het risico bestaat dat het Belgische fiscale systeem, dat al veel herverdeelt, dat nog meer zal doen", zegt Koen Van Duysel, taxpartner bij het advocatenkantoor Tiberghien. "En dan zit je snel bij de middenklasse. Wie meer dan 40.000 euro per jaar verdient, maakt meestal gebruik van de fiscaal voordelige dienstencheques en de salariswagen."

Somers relativeert dat: "Door de vele uitzonderingen is een grote kloof ontstaan tussen het reële inkomen en het belastbare inkomen. Ons stelsel vertrekt van dat belastbare inkomen, dat je kan doen dalen door fiscale voordelen. Daardoor kan iemand met een laag belastbaar inkomen ook recht hebben op sociale voordelen die hij niet nodig heeft."

"Het is goed dat de Hoge Raad een lijst opmaakt van alle gunstregimes en van wat ze kosten, maar dat mes snijdt aan twee kanten", is de mening van fiscaal advocaat en hoogleraar Michel Maus (VUB, Bloom Law). "Voor politici ontstaat zo een soort van keuzemenu van aftrekken waarin ze kunnen snoeien, afhankelijk van de begrotingsuitdagingen. Terwijl je toch vooral moet kijken naar het bredere plaatje, om tot een transparanter fiscaal systeem te komen."

3. Woonfiscaliteit

Hoewel de eigen woning en de bijbehorende belastingvoordelen gevoelig liggen bij de Belg, zet de Hoge Raad toch de deur open voor de hervorming van de woonfiscaliteit. Een aanpassing van de fiscale voordelen moet helpen om de lagere personenbelasting te financieren. De afschaffing van het belastingvoordeel op de eigen woning, zoals de aftrekken van hypotheekintresten, kan tot 2,4 miljard euro opbrengen. Een ander voorstel is het belasten van verhuur via een belasting van 30 procent op de reële inkomsten en niet langer volgens het kadastraal inkomen. Dat zou 464 miljoen euro opbrengen. Ook een belasting van 15 procent op de meerwaarde van de verkoop van onroerend goed (niet de eigen woning) is een mogelijkheid.

"Huizen lopen niet weg. Het is dus niet moeilijk de woonfiscaliteit aan te pakken", weet Michel Maus. "Als je de reële huurinkomsten gaat belasten, zal het kot te klein zijn. De belasting zou wel worden geheven na aftrek van 40 procent kosten voor energievriendelijke investeringen door de verhuurder. Dat kan de kwaliteit van de verhuurde panden verhogen. Vergeet niet dat het Europees Hof België heeft veroordeeld omdat huurinkomsten er anders worden behandeld als huurinkomsten in het buitenland. Dat werd gezien als fiscale concurrentie."

Gerd D. Goyvaerts, taxpartner bij Tiberghien, vraagt zich af of een belasting op reële huurinkomsten veel zal opbrengen: "De kosten voor die verhuur zullen in mindering worden gebracht. En het wordt voor de verhuurder een hele administratie, met een boekhoudkundige controle door een ambtenaar." Bovendien waarschuwen vastgoedexperts dat de verhuurders de belasting zullen doorrekenen aan de verhuurder. Een belastingverhoging wordt dan plots een asociale maatregel.

Bart Van Craeynest is voor een aangepaste woonfiscaliteit: "Die moet weg van het belasten van transacties, zoals registratierechten, naar het belasten van inkomen uit vastgoed. En ja, dan komen we terecht bij de belasting op huurinkomsten. Maar de woonfiscaliteit zal onvoldoende opbrengen om de lagere lasten op arbeid te compenseren. Dat geldt ook voor belastingen op vermogen of vermogenswinsten."

4. Vermogenstaksen

Al kort na de uitbraak van de corona-epidemie werd gepleit voor nieuwe of hogere vermogensbelastingen om de budgettaire impact van de crisis op te vangen. De Hoge Raad van Financiën reikt ideeën aan. Zo is sprake van een meerwaardebelasting van 15 procent op aandelen en 25 procent bij een verkoop binnen het jaar na de aankoop. Dat kan 1,2 miljard euro opbrengen. Een ander voorstel is een belasting van 30 procent op roerende inkomsten. Die zou 15 procent bedragen voor dividenden (nu 30%) en de liquidatiebonus, omdat daarop al vennootschapsbelasting is betaald. Ondernemers merken op dat vermogenswinsten belasten nu geen goed idee is, aangezien sommigen door de coronacrisis al hun eigen vermogen moeten aanboren om het hoofd boven water te houden.

Matthias Somers is niet onder de indruk: "Bedrijven maken amper winst en zullen dus niet meteen dividenden uitkeren. Ik pleit ervoor alle inkomsten uit roerend vermogen te belasten tegen een vast tarief. Dat er geen vermogenskadaster is, was twintig jaar geleden misschien een tegenargument, maar nu is het met alle beschikbare data geen probleem om de nodige informatie te verzamelen."

Michel Maus wil twee zaken onderscheiden: "Een economie steunt op bedrijven, en daarom moeten we de winstbelastingen zo laag mogelijk houden. Bij de uitkering van winsten is dat een ander verhaal. Bedrijven kunnen ertoe worden aangezet die winsten als reserves op te slaan of te gebruiken voor investeringen."

"De mensen betalen al vrijwillig vermogenstaksen", stelt Gerd Goyvaerts. "Als je in een levensverzekering stapt, betaal je 2 procent op je premie. Zonder probleem. Maar als je aan het einde van de rit 2 procent vermogensbelasting zou opleggen, breekt de hel los. In de spaarfiscaliteit en beleggingen kiest de overheid voor diversiteit, en dat vind ik slim. Een meerwaardebelasting komt aan het einde van de transactie en is onzeker. Intresten en dividenden zijn aan de conjunctuur onderhevig. Ze komen traag, maar zijn consistent."

5. Reset van de consumptiebelastingen en btw

De horeca is door de coronacrisis bijzonder zwaar getroffen. Vandaar de pleidooien om bij een heropening de btw in de sector op zijn minst tijdelijk te verlagen. Tegelijk gooiden politici ook de verlaging van de btw op elektriciteit van 21 naar 6 procent op tafel. "Een lagere btw verhoogt de koopkracht. Dat stimuleert de vraag en is dus goed voor de economie", meent Matthias Somers. "Consumptiebelastingen treffen vooral de laagste inkomens. Deze crisis kan ook een kans zijn om het kluwen van btw-tarieven te vereenvoudigen en terug te keren naar het basisprincipe van 6 procent btw voor basisgoederen en 21 procent voor andere producten."

Al werkt dat in twee richtingen. De Hoge Raad oppert de verlaging van de lasten op arbeid te compenseren door de verhoging van een aantal btw-tarieven. Gerd Goyvaerts: "Albert Tiberghien zei jaren geleden al dat btw de belasting van de toekomst is. Transparant en makkelijk te innen."

"Als iets de lagere personenbelasting kan financieren, dan wel de belasting op consumptie via de btw", zegt Bart Van Craeynest. "De belastingontvangsten uit consumptie bedragen 11 procent van het bbp. Daarmee zitten we rond het Europese gemiddelde. Door de toepassing van verlaagde tarieven en btw-vrijstellingen is er marge, op voorwaarde dat de lasten op arbeid substantieel dalen en er sociale correcties worden doorgevoerd." De opbrengst van hogere consumptiebelastingen is niet min, blijkt uit cijfers van de Hoge Raad. Als het btw-tarief stijgt van 6 naar 8 procent, brengt dat 900 miljoen euro op. Wordt het 9 procent, dan is het 1,5 miljard. Alle btw-tarieven met 1 procent verhogen, levert 2 miljard euro op.

"De btw verhogen is dodelijk voor de relance", waarschuwt Somers. "Mensen kunnen minder kopen, banen zullen verdwijnen. Dat blijkt ook uit het rapport." De Hoge Raad berekende de impact van een verlaging van de werkgeversbijdragen met 0,5 procent van het bbp (2,3 miljard euro), gefinancierd met een btw-verhoging met hetzelfde bedrag. Door de hogere btw stijgt de index van de consumptieprijzen en worden de lonen opgetrokken, wat de lastenverlaging op arbeid grotendeels tenietdoet. Zonder loonindexering zou de operatie 20.000 banen extra opleveren, voorspelt de Hoge Raad. Maar een btw-verhoging én de loonindexering on hold zetten is in België politieke sciencefiction. Bron: Trends

ONDERWIJS

⊕ Wijzigingen wetgeving

SO/2019/02 - [Aanvangsbegeleiding in het secundair onderwijs](#) (24/04/2019)

datum van de laatste aanpassing: 27/05/2020

- Attendering op 27/05/2020: Opname in de omzendbrief van de macro beschikbare middelen aanvangsbegeleiding secundair onderwijs 2020-2021. De middelen, toegekend aan een individuele school of centrum, worden bij dienstbrief meegedeeld half juni a.s. via Mijn Onderwijs.

VWO/2020/01 - [Dringende en tijdelijke maatregelen voor de centra voor volwassenenonderwijs en de centra voor basiseducatie naar aanleiding van de coronacrisis](#) (20/05/2020)

datum van de laatste aanpassing: 27/05/2020

- Attendering op 27/05/2020: De omzendbrief met maatregelen uit het Corona-I en Corona-II-decreet voor het volwassenenonderwijs werd aangevuld met richtlijnen m.b.t. de tijdelijke versoepeling voor digitale inschrijvingen in de cbe en cvo.
- Attendering op 22/05/2020: Deze omzendbrief bevat alle richtlijnen m.b.t. de tijdelijke maatregelen die in het kader van de coronacrisis in afwijking van de bestaande regelgeving voor de centra voor volwassenenonderwijs en de centra voor basiseducatie genomen werden. Deze maatregelen moeten het mogelijk maken om het schooljaar 2019-2020 ordentelijk af te ronden en het nieuwe schooljaar 2020-2021 goed op te starten.

PERS/2020/02 - [Loopbaanonderbreking voor corona-ouderschapsverlof](#) (22/05/2020)

datum van de laatste aanpassing: 22/05/2020

- Attendering op 22/05/2020: In deze omzendbrief vindt u alle details over het corona-ouderschapsverlof voor de personeelsleden van het onderwijs.

BAO/2020/01 - [Dringende tijdelijke maatregelen voor het basisonderwijs naar aanleiding van de coronacrisis](#) (22/05/2020)

datum van de laatste aanpassing: 22/05/2020

- Attendering op 22/05/2020: Deze omzendbrief bundelt de tijdelijke en dringende maatregelen voor het basisonderwijs in het kader van de coronapandemie. Deze maatregelen werden genomen om de rest van het schooljaar 2019-2020 ordentelijk te kunnen afronden en het nieuwe schooljaar 2020-2021 goed te kunnen laten opstarten.

SO/2020/01 - [Dringende en tijdelijke maatregelen voor het secundair onderwijs naar aanleiding van de coronacrisis](#) (22/05/2020)

datum van de laatste aanpassing: 22/05/2020

- Attendering op 22/05/2020: Deze omzendbrief bundelt alle tijdelijke en dringende maatregelen voor het secundair onderwijs in het kader van de coronapandemie. Deze maatregelen werden genomen om de rest van het schooljaar 2019-2020 ordentelijk te kunnen afronden en het nieuwe schooljaar 2020-2021 goed te kunnen laten opstarten.

Heropstart scholen

Het was lang wachten eer de politici een beslissing namen, maar nu is het toch zover.

Alle kleuters mogen op 2 juni terug naar school.

Alle leerlingen van de lagere school mogen pas vanaf 5 juni naar school, maar wel zónder afstandsregels. Dat compromis is uit de bus gekomen na overleg tussen de verschillende regeringen. Onderwijsminister Ben Weyts (N-VA) had op 2 juni gemikt, maar dat bleek toch wat te voortvarend.

Vier vierkante meter voor elke leerling in de klas. Dat grote struikelblok voor de heropening van de lagere scholen sneuvelt vanaf vrijdag 5 juni. Ook verdwijnt het huidige plafond van maximaal veertien kinderen per klas. Elke klasgroep wordt een 'bubbel', ongeacht het aantal leerlingen. Tussen de klasbubbels moet het contact wel nog steeds zo minimaal mogelijk blijven en ook de afstand tussen leerlingen en leerkrachten blijft overeind. Dat is het compromis dat uit de bus kwam tijdens het overlegcomité van de verschillende regeringen, een soort Veiligheidsraad light.

Eerst had onderwijsminister Ben Weyts (N-VA) nochtans aangekondigd dat ook de lagere scholen vanaf 2 juni volledig open zouden kunnen. Toen was Erika Vlieghe, de voorzitter van de groep die de exitstrategie begeleidt (GEES), nog faliekant tegen een versoepeling van de afstandsregels en dus bleven

die in dat plan gehandhaafd. Directeurs hadden daar meteen kritiek op omdat scholen niet de lokalen hebben om alle leerlingen vier vierkante meter ruimte te gunnen.

Bovendien voelen ze zich moegeterd door de constante aanpassingen van de regels. Iets waarvoor Weyts zich ook expliciet verontschuldigde: "Ik vraag vergiffenis aan al die directeurs en leerkrachten die al druk bezig zijn met de herinrichting van hun school. Maar dit is de meest eenvoudige en toch veilige heropening, waarmee we honderdduizenden kinderen, ouders, leerkrachten en directies tegemoetkomen."

De datum van 2 juni lag ook binnen regeringskringen en de GEES te gevoelig. Daarom is nu 5 juni gekozen. Officieel wordt dat een proefdag – net als bij de heropstart van de eerste leerjaren op 15 mei is dat een vrijdag. De échte start volgt op 8 juni, wanneer de Veiligheidsraad de derde fase van de versoepelingen wil doen ingaan. De onderhandelaars hadden iets minder dan vier uur nodig om tot dat compromis te komen, al passeerden ook religie en horeca de revue.

Weyts heeft zijn zin dus niet volledig kunnen doordrukken, al blijven de grote lijnen van het Vlaamse onderwijsplan overeind. Zo kunnen alle kleuters wel al vanaf 2 juni zonder afstandsregels naar school. Ook voor het secundair onderwijs kunnen het tweede en vierde middelbaar vanaf dan twee dagen per week heropstarten. Het eerste, derde en vijfde middelbaar zullen nog minstens één dag op school uitgenodigd worden. Daar blijft de norm van vier vierkante meter wel overeind.

De onderwijskoepels reageren positief op de beslissing.

Het GO! (Gemeenschapsonderwijs) kaartte de voorbije weken aan dat directies bijkomende, en liefst alle, leerlingen terug op school willen onderwijzen, maar dat dit met de huidige veiligheidsmaatregelen (waaronder 4m² per kind in de klas) niet doenbaar is in de meeste scholen. Wat het basisonderwijs betreft, zijn die bezorgdheden nu grotendeels van de baan, klinkt het. "We zijn heel blij met deze beslissing", aldus Raymonda Verdyck, afgevaardigd bestuurder van het GO!. "Zowel voor het leerproces van onze leerlingen als voor hun welbevinden is dit een zeer goede zaak."

Het GO! vindt het voorts positief dat in het secundair onderwijs nu perspectief aan alle leerlingen wordt geboden. "Ook voor alle leerlingen van het secundair onderwijs hadden we graag gehad dat ze volwaardig terug naar school konden komen, maar de strengere veiligheidsmaatregelen voor deze groep laten dit jammer genoeg niet toe."

Het Katholiek Onderwijs Vlaanderen verklaart dat het akkoord het voor scholen eenvoudiger zal maken "om hun ambitie te realiseren om alle leerlingen minstens deeltijds voor het einde van het schooljaar naar school te halen". Het stelt dat de nieuwe richtlijnen "in grote mate lijken op de voorstellen die we zelf vrijdag op tafel gelegd hebben voor de organisatie van onderwijs tot het einde van dit schooljaar". "Daar kunnen we alleen maar blij om zijn."

Het Katholiek Onderwijs zegt ook "verheugd" te zijn "dat scholen de vrijheid behouden om zich naargelang de eigen context en mogelijkheden te organiseren, zowel qua opstartmoment, leerjaren als onderwijstijd."

De scholen van de Vlaamse steden en gemeenten (OVSG) zijn "zeer tevreden dat onze vraag die vrijdag op tafel lag nu wel gerealiseerd kan worden: ook de lagere scholen kunnen net zoals de kleuterscholen volledig openen", reageert Patriek Delbaere, algemeen directeur van de OVSG.

"De vraag van ouders en leerlingen om naar school te kunnen, wordt ingewilligd en de scholen krijgen wat meer soepelheid en tijd om zich voor te bereiden. Dat is een laatste stap dit schooljaar op weg naar meer normaal onderwijs", klinkt het.

Het Christelijke Onderwijzersverbond (COV), de grootste vakbond van het basisonderwijs, vindt dat met het akkoord "een goede stap vooruit" werd gezet. Wel benadrukt de vakbond dat nog niet alle obstakels voor een volledige heropstart weggenomen zijn.

"Door deze beslissing is de heropstart gemakkelijker te organiseren, vooral tijdens de lestijd in de klas. Meer kinderen zullen terug naar school kunnen gaan", zegt Marianne Coopman, algemeen secretaris van het COV. Maar: "Elke school zal nog altijd plaatselijk moeten bekijken hoe er aan de personeelsleden veiligheid en werkcomfort kan gegarandeerd worden, hoe de leerlingen veilig op school kunnen ontvangen worden en hoe de speeltijden en de lunchpauze in de eigen klasbubbel zullen georganiseerd worden. We weten dat alle schoolteams hun uiterste best zullen doen, maar vragen ook begrip en respect voor scholen die ondanks dit verruimde advies, er toch niet in slagen om alle leerlingen voltijds terug naar de klas te laten komen."

Het COV zegt tot slot “de grilligheid van de veiligheidsadviezen” te betreuren. “Vrijdag legden we zelf een gelijkaardige piste op tafel. Die bleek toen een brug te ver. Ondertussen werd door alle schoolteams wel veel onnodig werk verricht”, zo klinkt het. “We voelen dat het vertrouwen zoek is bij veel personeelsleden.” Bron: Het Nieuwsblad

⊕ Benoeming na één jaar?

Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts (N-VA) wil dat leerkrachten in de toekomst na één schooljaar al vastbenoemd worden. Dat schrijft De Morgen. In ruil eist Weyts wel dat de leerkrachten strenger geëvalueerd worden. “Dit is een voorstel dat je eerder vanuit vakbondszijde verwacht”, reageerde Open Vld-fractie leider Egbert Lachaert.

Om nu vastbenoemd te geraken, moeten leerkrachten minstens twee schooljaren anciënniteit opbouwen. Dat wil Weyts loslaten, zo blijkt uit de toelichting van de begrotingsaanpassing die de Vlaamse regering gisteren afklopte.

In ruil wil de minister wel een strengere evaluatie. Leerkrachten kunnen nu al geschorst of zelfs ontslagen worden na slechte evaluaties, maar dat gebeurt in de praktijk bijna nooit. Tornen aan de evaluatieprocedure ligt echter gevoelig. Ook Weyts’ voorganger Hilde Crevits (CD&V) wilde sneller en meer vast benoemen, maar telkens protesteerden de vakbonden.

Daarom is de snellere vaste benoeming nu uit de begrotingsaanpassing gehaald: oorspronkelijk stond het idee erin opgenomen, na veel overleg verdween het weer. Via de toelichting bij de begroting houdt Weyts het idee wel warm. Hij wil de komende maanden een akkoord bereiken met de sociale partners. De Morgen wijst erop dat een snellere benoeming de pensioenfactuur sneller doorschuift naar het federale niveau, dat de pensioenen van ambtenaren ten laste heeft. De maatregel zou de Vlaamse begroting jaarlijks 26 miljoen euro opleveren.

Zowel coalitiepartner Open Vld als de onderwijsvakbonden reageren verrast en koel. “Dit is een voorstel dat je eerder vanuit vakbondszijde verwacht”, stelt fractieleider en kandidaat-partijvoorzitter Egbert Lachaert. “En ik denk eerlijk gezegd dat de aantrekkelijkheid van een job vandaag afhangt van andere zaken: het loonpakket, de middelen die men heeft om zich te organiseren, de werkbalast, ...” Volgens Lachaert staat over de vaste benoeming trouwens net het tegenovergestelde in het Vlaamse regeerakkoord: daar wil men er niet meer de norm van maken. “Het gaat toch wat in tegen de lijn die het Vlaamse regeerakkoord bepaalt.”

Koen Van Kerkhoven, secretaris-generaal van de Christelijke Onderwijscentrale COC, vindt het idee van Weyts nobel. Hij wijst er in een korte reactie op dat Weyts’ voorgangster Hilde Crevits (CD&V) de vaste benoeming al sneller mogelijk maakte mits extra begeleiding. Als een leerkracht al na één jaar vast benoemd kan worden, stijgt volgens hem de druk op de begeleiding. “Zullen daarvoor voldoende tijd en middelen zijn?”, vraagt hij zich af. Het risico bestaat dat de leerkracht bij twijfel bedankt zal worden. En dat strookt volgens hem niet meteen met de doelstelling om het beroep van leerkracht aantrekkelijker te maken.

Ook zijn collega van ACOD Onderwijs reageerde in dezelfde lijn. Nancy Libert viel naar eigen zeggen uit de lucht aangezien het idee al vroeger op tafel lag, maar uit het decreet gehaald werd. Het plan zelf om de vaste benoeming na één jaar mogelijk te maken, vindt ze positief. Maar ook zij heeft problemen met de evaluatie. Er is immers sprake van twee evaluaties kort (6 maanden) na elkaar, waardoor men ook vlugger twee negatieve evaluaties zou krijgen en ontslagen worden. Libert pleit voor een redelijke termijn voor de evaluatie en stelt zich ook vragen over het effect van de maatregel op de aantrekkelijkheid van het beroep.

Volgens VSOA-Onderwijs is het vervroegen van de vaste benoeming maar één van de middelen om het lerarenberoep opnieuw aantrekkelijker maken. “Zolang er eerst geen werk wordt gemaakt van werkbaar werk in het onderwijs, zal er met deze maatregel geen trigger worden gecreëerd om jonge mensen opnieuw voor het beroep van leraar te laten kiezen”, zegt voorzitter Marnix Heyndrickx. “Bovendien zal

dit ook tot gevolg hebben dat er meer geld moet worden vrijgemaakt voor de aanvangsbegeleiding van startende leraren.”

De liberale vakbond vraagt zich ook af wat er exact moet worden begrepen onder een “strengere evaluatie” en dringt verder aan op “correct, sociaal overleg”. “Dat het voorstel aanvankelijk op slinkse wijze in het Programmadecreet, het decreet tot aanpassing van de begroting, was binnen geloodst, tartte alle verbeelding. Wij zijn van mening dat belangrijke ingrepen in het beleid daarin niet thuishoren omdat ze een grondig, doordacht en voorafgaand debat vragen.”

Neutr-On vindt het positief dat leerkrachten vlugger benoemd worden maar heeft ook bemerkingen bij de overhaaste evaluaties van de leerkrachten. Temeer omdat de wijze van evalueren niet optimaal verloopt. Die zijn te partijdig.

Volgens Neutr-On moeten directeurs beter opgeleid worden zodat ze beter leiding kunnen geven, problemen voorkomen en oplossen, beter kunnen organiseren en delegeren.

Er moet ook externe controle komen op de Kamers van Beroep en de bewijsvoering van het dossier moet duidelijk aangetoond worden. De motivering van een ontslag moet volledig en duidelijk omschreven zijn. Bij een ontslag van een leerkracht zou ook de school moeten doorgelicht worden zodat die kan aantonen dat de werkomstandigheden voldoende goed zijn om optimaal te kunnen functioneren.

⊕ Record aantal studietoelagen HO

Dit academiejaar is voor een recordbedrag van ruim 106 miljoen euro aan studietoelagen toegekend voor meer dan 56.000 studenten in het hoger onderwijs. Dat zei Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts. De minister maakt zich sterk dat de aanvraagprocedure vanaf vanaf volgend academiejaar nog laagdrempeliger wordt.

Studietoelagen garanderen de toegankelijkheid en dus ook het democratische karakter van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Het Vlaams Agentschap voor Hoger Onderwijs, Volwassenonderwijs, Kwalificaties en Studietoelagen (AHOVOKS) heeft in het academiejaar 2019-2020 al meer dan 106 miljoen euro uitgekeerd aan studietoelagen.

Het gemiddelde toelagebedrag ligt dit academiejaar op 1.900 euro, zo'n 100 euro meer dan vorig jaar. Meer dan 56.000 studenten kregen dit academiejaar al een financiële tegemoetkoming om hun opleiding in het hoger onderwijs te starten. De stijging met 7.000 aanvragen heeft onder meer te maken met de graduaatsopleidingen, die vanaf dit jaar ook in aanmerking komen. 4.600 studenten in zo'n opleiding ontvingen al een studietoelage.

De aanvraagprocedure voor een studietoelage wijzigt vanaf volgend academiejaar. Studenten moeten hun toelage vanaf dan nog maar één keer aanvragen, waarna de Afdeling Studietoelagen van AHOVOKS gedurende de volledige studieduur automatisch het onderzoek herstart. Zo verbetert de dienstverlening en daalt de administratieve last. "Het gebeurde weleens dat studenten bij de start van een nieuw academiejaar vergaten om een nieuwe aanvraag te doen", zegt Weyts. "Met het nieuwe systeem zorgen we ervoor dat de studenten sowieso krijgen waar ze recht op hebben".

⊕ Applaus voor leerkrachten

Vandaag applaudissee ik voor de leerkrachten. Stephanie Hertveldt in De Wereld Morgen

Al wekenlang geven we elke avond een applaus voor alle personen tewerkgesteld in de zorgsector. Al wekenlang applaudissee ik mee. Vanavond niet, niet omwille van een tekort aan waardering, maar omdat de volgende groep 'helden' de aandacht verdient: leerkrachten en ander personeel binnen het onderwijs.

Als student orthopedagogie bevind ik mij in een positie tussen zorg en onderwijs. Beiden zeer belangrijke maatschappelijke sectoren die de nodige erkenning verdienen, maar deze niet altijd krijgen. Of toch niet voor COVID-19. Daarom naast de honderden artikels voor de zorgsector, nu eentje voor het onderwijs. Ik heb het gevoel dat het werk van leerkrachten wordt onderschat. Als vrijwilliger in een basisschool was ik verbaasd van de draagkracht en drijfveer bij leerkrachten. Al weken hebben zij zich ingezet om de band met hun leerlingen te behouden. Niet alleen het schoolse komt op de voorgrond te staan, maar ook het sociaal-emotionele. Niet alleen voor leerlingen, maar ook voor ouders bieden zij een luisterend oor en trachten zij hen zo veel mogelijk mee te nemen in de leerstof. Daarnaast worden hun ICT-vaardigheden op de proef gesteld en dienen zij creatief om te gaan met leerstof. Filmpjes, werkbundels, bookwidgets, smartschool live.. Leerkrachten zijn met andere woorden meer dan alleen een leerkracht geworden. Dit wordt nu alsmat duidelijk.

Wanneer ik de verhalen van de leerkrachten hoor ("Leraren werken vanop afstand, maar nooit afstandelijk"-Klasse en "Heropstart van de scholen: overbodig en levensgevaarlijk experiment" – Dewereldmorgen), merk ik dat dit voor hen een enerverende periode is. De leerkrachten ervaren problemen in het communiceren met sommige ouders en zo ontstaat nieuwe werkdruk bovenop de taken die ze hebben om die leerachterstand te beperken. Dit maakt het voor leerkrachten moeilijker om voor de kinderen oefeningen op maat te maken. Hierdoor moeten ze creatief omgaan met hun oefeningen en lessen. Echter, snel de scholen terug openen voor alle leerlingen zorgt voor extra nervositeit. "Wat als mijn kind met andere kinderen in contact komt?". Als ik jullie ouders iets kan meegeven dan is het dat de scholen hun uiterste best doen om kinderen te beschermen tegen het virus. Eenvoudig is dit echter niet. Voor de jongsten is deze situatie niet duidelijk, voor de oudere leerlingen is dit minder moeilijk aangezien het begrip social distancingdagelijkse kost is geworden. Maar ook zij hebben het op sociaal-emotioneel vlak moeilijk. Net zoals de jongere kinderen.

Hoe kunnen wij leerkrachten nu helpen? Een kleine tip: geef hen zo nu en dan een complimentje. Vraag hoe het met hen gaat en laat hen hun hart luchten. Aan ouders die dit lezen: stuur foto's en filmpjes door van jullie kinderen die bezig zijn met hun huiswerk of laat hen een mooie boodschap inspreken. Ook wanneer het moeilijk gaat, hou leerkrachten op de hoogte. Zij zijn begaan met het welbevinden van jullie en de leerlingen, en helpen graag waar nodig. Voor leerkrachten geef ik graag het volgende mee: doe aan zelfzorg. Neem die pauze om even te wandelen, bel die ene vriend(in) die je al even niet gehoord hebt en zet in op een goede nachtrust. Leerkrachten hebben ook veel aan elkaar. Praat dus met elkaar en geef elkaar tips die kunnen helpen om met deze situatie om te gaan. Zoek een buddy om alles mee te delen en elkaar te ondersteunen. Alle beetjes helpen!

Als er een ding is dat we in deze uitzonderlijke periode leren is het dat we er niet alleen voorstaan, maar dat we dit SAMEN doen. Het brengt ons dicht bij elkaar.

Als blijk van mijn waardering, respect en bewondering voor leerkrachten en ander personeel binnen het onderwijs: een groot applaus! BEDANKT!

SECTOREN

⊕ Protest tegen Wilmès

Afgelopen maand werd premier Wilmès nog uitgejouwd bij een bezoek aan een Brussels ziekenhuis. De socialistische bediendenbond Setca, de Franstalige tegenhanger van het BBTK, diende een stakingsaanvraag voor onbepaalde duur in voor de volledige medische sector in Brussel en Wallonië. Die komt er twee dagen nadat premier Sophie Wilmès (MR) werd uitgejouwd in een Brussels ziekenhuis. Met honderden keerden ze de premier hun rug toe.

Wanneer er jaren bespaard wordt op je dienst, je na maandenlange inzet opgevorderd wordt dan is er geen applaus. Dan komen helden op voor hun rechten.

De stakingsaanvraag dekt 'alle acties door legitieme boosheid' in ziekenhuizen, rusthuizen en andere gezondheidsdiensten, waaronder thuishulp.

Er heerst al langer ontevredenheid in de gezondheidszorg. Wilmès werd uitgejouwd in een Brussels ziekenhuis toen ze daar op bezoek ging. Het was haar eerste bezoek aan de medische sector in de coronacrisis. Een week eerder hadden de chirurgen van datzelfde ziekenhuis haar een striemende protestbrief gestuurd waarin ze het gebrek aan middelen aanklaagden.

Dit weekend haalde partijgenote Marie-Christine Marghem uit naar de protestvoerders. Ze noemde hen 'kinderen die hun willetje niet krijgen'. Het legt de kloof tussen het terrein en de politiek bloot. Dat mondt nu dus uit in een staking. Wanneer er gestaakt wordt, is nog niet geweten.

Er is al langer ongenoegen over het gebrek aan middelen en de hoge werkdruk in de zorgcentra en ziekenhuizen. Het was al lang duidelijk dat de bom wel eens zou barsten. Het coronavirus was de druppel.

⊕ Zorgsector beter betalen

Neutr-On wil structurele loonsverhoging voor de zorgsector.

De zorgverleners hebben het land tijdens de coronacrisis rechtgehouden. Ze verdienen daarom een structurele loonsverhoging.

Ook ziekenfonds CM wil een betere verloning voor de zorgsector, dat werd gezegd naar aanleiding van Rerum Novarum, het feest van de christelijke arbeidersbeweging.

Na de virtuele speeches van ACV-voorzitter Marc Leemans en zijn collega van beweging.net Peter Wouters, was het op Hemelvaartsdag de beurt aan CM-voorzitter Luc Van Gorp. Hij wil de COVID-19-crisis aanwenden om een nieuwe richting in te slaan. Want er is naast een economische ook nood aan een maatschappelijke relance. Maatschappij en economie waren immers niet duurzaam, sociaal, eerlijk of rechtvaardig georganiseerd, klinkt het.

De mensen in de zorg mogen niet met zich laten sollen. Zij zijn niet langer het kneusje van de klas.

"Tijdens de gezondheids crisis hebben we nog maar eens gemerkt dat onze zorgverleners van goudwaarde zijn. Dit moet morgen ook het geval zijn, zonder onderscheid! De mensen in de zorg mogen niet met zich laten sollen. Zij zijn niet langer het kneusje van de klas", zegt Van Gorp.

Dat geldt niet alleen voor de ziekenhuiszorg, maar ook voor mentale gezondheidszorg, de thuiszorg, de zorg voor personen met een beperking, de jeugdzorg en de hele ouderenzorg. "Zij verdienen een structurele loonsopslag, en geen eenmalige premie. De middelen zijn nu ongelijk verdeeld binnen de zorg, "de loonspanning is vandaag te hoog".

Van Gorp wil bovendien het gezondheidszorgmodel "grondig tegen het licht houden". Na de crisis zal het niet meer business as usual zijn in de ziekenhuizen. En de woonzorgcentra zullen zich anders moeten organiseren, "wellicht een stuk kleinschaliger".

De CM-voorzitter pleit voorts "resoluut voor een nieuw politiek systeem", waarbij hij bijvoorbeeld verwijst naar het feit dat er acht ministers bevoegd zijn voor Volksgezondheid. "Wij hebben nood aan een nieuwe generatie politici die bereid is om het huidige politieke systeem af te breken en terug op te bouwen."

Voorts voegt de CM-voorzitter er onder meer aan toe dat "gezond zijn, meer is dan niet ziek zijn". Zo wil hij het belang van andere elementen onderstrepen die evengoed invloed hebben op gezondheid en levenskwaliteit. Luc Van Gorp pleit meer algemeen ook voor meer kleinschaligheid. Bron: VRT

Wat de CM-bestuurder er niet bij zegt is dat de meeste woonzorgcentra geleid en uitgebaat worden door de CM zelf en dat zij zelf verantwoordelijk zijn voor de hoge uitbatingskosten.

In een WZC betaal je al vlug 1800 euro per maand. Waar blijft al dat geld als iedereen weet dat er een tekort is aan personeel, slechte verzorging en karig eten aan 3 euro per dag.

De CM speelt gewoon het spelletje mee met de zorgvastgoedbedrijven zoals Aedifica die enorme winsten opstrijken. Zo behaalde Aedifica in 2019 een winst van 47 %.

Het wordt tijd dat heel de zorgsector eens doorgelicht wordt.

De PVDA vraagt in ieder geval al een onderzoekscommissie naar de aanpak van de coronacrisis in woonzorgcentra.

De partij heeft daarvoor een motie ingediend. Volgens fractieleider Jos D'Haese waren de maatregelen van de regering "too little, too late".

De PVDA heeft al langer kritiek op de manier waarop de Vlaamse regering de coronacrisis heeft aangepakt, met name in de Vlaamse woonzorgcentra. In die woonzorgcentra zijn de voorbije weken 3.000 mensen gestorven aan het coronavirus. Dat is meer dan de helft van het totale aantal sterfgevallen in Vlaanderen.

De partij heeft grote vragen bij de manier waarop de crisis in de woonzorgcentra is aangepakt. "Wekenlang volgden de berichten over tekorten aan beschermingsmateriaal, het ontbreken van testen en gebrek aan ondersteuning voor het zorgpersoneel elkaar in sneltempo op. Pas na lang aandringen richtte de Vlaamse regering een taskforce op met specialisten en mensen van het terrein die de crisis kon bedwingen", aldus fractieleider D'Haese.

Daarom wil de PVDA dat een onderzoekscommissie de zaak onder de loep neemt. "De maatregelen die de Vlaamse regering heeft genomen om onze ouderen te beschermen zijn too little, too late gebleken. Daardoor heeft zich in de woonzorgcentra een catastrofe voltrokken", zegt D'Haese. "We willen tot op het bot onderzoeken hoe dat mogelijk is geweest."

D'Haese roept de meerderheidspartijen op de vraag naar een onderzoekscommissie te ondersteunen. "We hopen echt dat iedereen deze kans mee grijpt, ongeacht de politieke kleur. Er heeft zich een drama afgespeeld in onze woonzorgcentra en de bewoners en hun familie hebben het recht om te weten hoe dat is kunnen gebeuren", aldus D'Haese. De vraag naar een onderzoekscommissie ligt voor in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement.

Eerder drong de partij ook al aan op een onderzoekscommissie in het federale parlement.

✚ Luchtvaartsector stort in

De schulden van luchtvaartmaatschappijen lopen dit jaar naar verwachting op met 120 miljard dollar (zo'n 109 miljard euro) door de coronacrisis. Dat verwacht de internationale belangenvereniging voor de luchtvaart IATA (International Air Transport Association).

Bedrijven als Boeing, Alitalia, Lufhansa, Air Brussels, KLM en Air France en veel andere luchtvaartmaatschappijen dreigen er mee om duizenden werknemers af te danken als de overheden geen subsidies willen geven.

Vliegmaatschappijen zagen hun kas door de crisis in rap tempo leegraken, nadat door reisbeperkingen wereldwijd nog amper vluchten mogelijk werden. Overheden schoten te hulp met steunmaatregelen ter waarde van 123 miljard dollar (zo'n 112 miljard euro). Daarvan bestond 67 miljard dollar (zo'n 61 miljard euro) uit leningen en kredietgaranties van de overheid en het uitstel van belastingen. Nog eens 52 miljard dollar krediet (47 miljard euro) kwam van commerciële partijen.

De totale schulden van luchtvaartmaatschappijen lopen dit jaar op tot 550 miljard dollar (zo'n 501 miljard euro), schat IATA. Dat is 28 procent meer dan een vorig jaar. De hogere schuldenlast maakt het herstel in de door de coronacrisis zwaar getroffen sector lastiger, waarschuwt IATA-topman Alexandre de Juniac.

"Staatssteun helpt de de sector te overleven. De volgende uitdaging is om te voorkomen dat luchtvaartmaatschappijen het begeven onder de schuldenlast die deze hulp creëert", stelt De Juniac. Hij pleit er daarom voor bij nieuwe steunpakketten van de overheid vooral in te zetten op het aansterken van het eigen vermogen.

Bij de luchtvaartmaatschappijen zie je duidelijk hoe het systeem werkt: ze zetten constant de overheden onder druk om de bedrijven te steunen. Krijgen die bedrijven geen steun dan chanteren ze de overheid met afdankingen of een dreigend faillissement.

De managers hebben al jaren de bedrijven leeggezogen, de medewerkers aan lage lonen laten werken, niet geïnvesteerd,... en als het bedrijf dan in problemen komt moet de gemeenschap voor de schulden opdraaien.

Zo zijn er onderhandelingen gevoerd binnen de Duitse regering om Lufthansa te helpen met negen miljard euro aan staatssteun. Air Brussels, een dochter van Lufthansa vraagt 192 miljoen euro overheidssteun om het bedrijf te redden.

De Lufthansa-groep maakte vorig jaar 2,8 miljard euro winst, waarvan het grootste deel vloeide naar hun aandeelhouders.

De samenleving draait op voor de winstzucht van de aandeelhouders. Dat is niet de luchtvaart van de toekomst, vindt de PVDA. De partij pleit voor een luchtvaartbedrijf in publieke handen.

Lees de PVDA-opinie [via deze link](#).

✚ Wat als uw bedrijf failliet gaat?

Binnenkort regent het waarschijnlijk faillissementen. Wat moet je doen als uw bedrijf failliet gaat?

Nog voor de veelbelovende nieuwe crèmerie De Vaart in Schoten de deuren kon openen, is ze al failliet. Of hoe het coronavirus ook onder handelszaken erg snel slachtoffers maakt.

Als je niet vlug ander werk vindt kom je op werkloosheid.

Een faillissement van het bedrijf waarvoor je werkt, wordt steeds uitgesproken door de Rechtbank van Koophandel, die meteen ook een curator aanstelt.

Ben je nog in dienst op het ogenblik dat je werkgever failliet wordt verklaard, dan zal de curator moeten beslissen of je al dan niet in dienst blijft. Het gebeurt immers regelmatig dat er nog een aantal personeelsleden nodig zijn - en dus in dienst worden gehouden - om bepaalde werkzaamheden te verrichten (bijvoorbeeld lopende bestellingen afhandelen).

De curator zal evenwel vaak beslissen om het overgrote deel van de werknemers onmiddellijk te ontslaan. Vermits er geen werk meer is, zal er in dergelijke gevallen geen opzegtermijn moeten gepresteerd worden. Een verbrekingsvergoeding is wel verschuldigd. Deze wordt op dezelfde manier berekend als bij een ontslag buiten het kader van een faillissement, maar wordt niet direct uitbetaald.

Zo word je als (ex-)werknemer schuldeiser van het failliete bedrijf, net zoals de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, de fiscus, onbetaalde leveranciers enzovoort.

Heb je ook nog recht op loonachterstallen of andere zaken - zoals bijvoorbeeld een gedeeltelijke eindejaarspremie, (vertrek)vakantiegeld of een sluitingsvergoeding -, dan kan dit bij jouw aandeel worden gevoegd. Het is daarom belangrijk dat je de documenten die je van de curator ontvangt nauwkeurig invult.

Indien je formulieren correct en binnen de vooropgestelde termijn (meestal 1 maand) zijn ingevuld, zal jouw schuldvordering aanvaard worden en zal je betaald worden uit de beschikbare middelen/gelden. Indien deze ontoereikend blijken om alle schulden af te lossen, zijn er wettelijke regels vastgelegd die bepalen wie eerst betaald moet worden. Werknemers zijn weliswaar zogenaamde 'bevoorrechte' schuldeisers, maar staan niet als eerste in de rij. Zo gaan bijvoorbeeld banken hen steeds vooraf, zodat het niet onmogelijk is dat er slechts een deel (of zelfs niets) aan jou kan uitbetaald worden.

Aanvraag tot tussenkomst

Gelukkig bestaat er nog het Fonds voor Sluiting van Ondernemingen (FSO), waar je als werknemer een aanvraag tot tussenkomst kan indienen. Het Fonds kan ook al sommen uitkeren voordat de gehele faillissementsprocedure is afgehandeld, zodat je minder lang op je geld hoeft te wachten. De nodige aanvraagformulieren kunnen gedownload worden via de website van de RVA.

Opgelet:

De datum van neerlegging van de schuldvorderingen: binnen de termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de datum van uitspraak van het vonnis in het Centraal Register Solvabiliteit via de site

www.regsol.be .

Wat opvalt bij faillissementen, we hebben al enkele zaken gehad, komt er op neer dat de medewerkers die NIET bij een vakbond zijn NIET op de hoogte gesteld worden van de wetgeving, noch door het bedrijf, noch door de grote vakbonden, noch door de curator.

Of zouden de curatoren de achterstallige lonen van het niet-gesyndiceerd personeel in hun eigen zak steken? Neutr-On vindt dat een laffe praktijk.

Als u mensen kent die bij een faillissement betrokken zijn en niet bij de grote vakbonden willen aansluiten, gelieve ze deze mededeling door te geven a.u.b.
Of beter nog: adviseer ze om aan te sluiten bij Neutr-On.

De HVW overbelast

Er zijn de voorbije maanden nogal wat problemen gemeld over de uitbetalingen via de HVW.

Niet alle mensen die tijdelijk werkloos zijn, kregen hun vervangingsinkomen op tijd uitbetaald. “Heel wat mensen die hun uitkering van de Hulpkas Voor Werkloosheidsuitkeringen moeten krijgen, hebben voor de maand maart nog altijd geen uitkering ontvangen. Terwijl zij die aangesloten zijn bij een vakbond het geld al op 2 april op hun rekening zagen verschijnen. Elke tijdelijke werkloze moet zijn huur op tijd betalen. Het is onaanvaardbaar dat de overheid dit voor heel wat niet-gesyndiceerden onmogelijk maakt,” zegt Kamerlid Björn Anseeuw, die de bevoegde minister erover ondervroeg in De Kamer.

Het is een goede zaak dat er een versoepeling is voor de regeling van tijdelijke werkloosheid, op die manier kan er snel gehandeld worden tijdens deze crisis. Maar vandaag blijkt dat er grote verschillen zijn in het tempo van de uitbetaling van het vervangingsinkomen. Wie niet is aangesloten bij een vakbond kan voor de uitbetaling van een werkloosheidsuitkering terecht bij een overheidsinstelling: de Hulpkas Voor Werkloosheidsuitkeringen. Alleen is het daar flink langer wachten op een uitbetaling.

De Hulpkas Voor Werkloosheidsuitkeringen wordt mee beheerd door de vakbonden. Tegelijk hebben die vakbonden zelf baat bij laattijdige uitbetalingen door de Hulpkas. Zo kunnen ze werklozen er alsnog van overtuigen om, in ruil voor een snellere uitbetaling van hun uitkering, toch lid te worden van de vakbond. “Het is onaanvaardbaar dat mensen die ervoor kiezen om niet aan te sluiten bij een vakbond gestraft worden voor deze vrije keuze. Ook zij moeten op tijd hun rekeningen kunnen betalen. Ook zij hebben dus recht op een tijdige uitbetaling van hun vervangingsinkomen. Dat de overheid er zelf voor zorgt dat tijdelijke werklozen, die elke euro goed kunnen gebruiken, in financiële problemen komen, kan echt niet”, besluit Björn Anseeuw.

De Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen (HVW) had bij de aanvang van de coronacrisis nog maar 70.000 van de circa 200.000 aangevraagde uitkeringen voor tijdelijke werkloosheid wegens corona in maart kunnen betalen.

Bedrijven die stilvallen door de maatregelen tegen de verspreiding van het coronavirus, kunnen hun personeel op tijdelijke werkloosheid zetten. Van dat vangnet hebben ze de voorbije weken massaal gebruikgemaakt.

De werknemers van die bedrijven die niet bij een grote vakbond willen aansluiten kunnen via de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen hun uitkering. Die laatste is een overheidsinstelling.

Ook de leden van Neutr-On kunnen via de HVW hun uitkering aanvragen.

De Hulpkas moest door de grote toestroom van aanvragen alle zeilen bijzetten om de vele aanvragen te verwerken. In normale tijden is de instelling goed voor circa 12 procent van de betalingen. “Op basis van voorlopige cijfers is dat nu verdubbeld”, zegt woordvoester Inge Huyge. Om de vele aanvragen te verwerken, zet de Hulpkas zoveel mogelijk personeel op de verwerking van de aanvragen. Daarnaast springen zo’n 120 ambtenaren van andere overheidsdiensten tijdelijk bij.

De Hulpkas kreeg in maart zowat 200.000 aanvragen van tijdelijk werklozen. Van die aanvragen kon ruim 30 procent niet tijdig uitbetaald worden omdat de noodzakelijke aanvraag van de werkgever niet tijdig was aangekomen. Van de 135.000 overblijvende aanvragen heeft de Hulpkas er al 70.000 betaald.

Eenmaal de uitbetaling bij de Hulpkas is afgehandeld, krijgen de aanvragers daarover een bericht. Dan kan het nog enkele dagen duren voor het geld op de rekening staat. Vooral mensen die een foutje maakten, riskeren te moeten wachten. Die aanvragen moeten manueel aangepast worden.

Om een uitkering tijdelijke werkloosheid te kunnen uitbetalen, moeten de uitbetalingsinstellingen een volledig dossier hebben: een aanvraag van de werknemer, maar ook een aangifte van de werkgever. Bedrijven doen in deze coronacrisis massaal beroep op tijdelijke werkloosheid. De procedure hiervoor is versneld en vereenvoudigd, maar verloopt niet automatisch. De werknemer moet een aanvraag indienen, maar ook de werkgever moet aangifte doen.

Wanneer werkgevers hun werknemers tijdelijk werkloos stellen moeten ze een elektronische aangifte indienen van de uren tijdelijke werkloosheid in de betrokken maand. Ze doen dit via een webtoepassing op de portaalsite van de sociale zekerheid (maandelijkse aangifte van de uren tijdelijke werkloosheid of uren schorsing bedienden ASR scenario 5) of door de verzending van een aangifte via een sociaal secretariaat of een dienstverlener.

Na de situatie die zich heeft voorgedaan in de maand maart, werden de werkgevers verwittigd om niet tot het einde van de maand te wachten om die aangifte te doen. Ze kunnen de aangifte al indienen zodra alle gegevens tot het einde van de maand gekend zijn. Is een bedrijf dus voor de rest van de maand volledig of gedeeltelijk gesloten, dan kan die werkgever de aangifte al volledig indienen. Er dient ook aan herinnerd te worden dat werknemers in tijdelijke werkloosheid hun aangifte moeten indienen via formulier C3.2 werknemer Corona.

Werknemers die al tijdelijk werkloos waren in maart, moesten geen nieuwe aanvraag tijdelijke werkloosheid meer indienen in april bij de Hulpkas. De werkgever verlengt de tijdelijke werkloosheid gewoon met een elektronische aangifte.

In de maanden april en mei werden er al veel minder problemen gemeld.

Al in 2017 stelde Jong VLD-voorzitter Maurits Vande Reyde, in Knack, al vragen over het uitbetalen van de werkloosheidsuitkeringen door de vakbonden.

“Val je even zonder werk, dan kan je momenteel niet rond de vakbonden heen. Dat zit zo: de uitbetaling van werkloosheidsuitkeringen wordt gedaan door tussengevallen. En dat zijn niet toevallig de vakbonden. Ze krijgen daarvoor van de overheid een onbetwist wettelijk monopolie en ongeveer 200 miljoen euro per jaar. Geen bedrijven die het efficiënter mogen proberen, geen openbare aanbesteding, geen innovatie. En een eeuwig durend groot ledenaantal voor vakbonden natuurlijk.

Voor de syndicaten is dat een geweldige luxe. Zo blijven ze verzekerd van veel leden en bijhorende politieke macht. Ongeacht hoe ze die macht gebruiken of misbruiken. Werkloosheidsgeld mogen uitbetalen blijft hun levensverzekering. Het spijt me, maar volgens mij is dat volgens geen enkele definitie van het begrip democratie nog langer te verantwoorden.”

“Vakbonden zijn een politiek machtsblok. Hun werknemersaantal staat ten dienste van die politieke macht. Het zou andersom moeten zijn. Als vakbonden willen staken is dat hun goed recht. Maar doe dat dan wel met leden die je op een eerlijke manier verdient.

Er is gezegd een alternatief: de Hulpkas, een overheidsinstelling die ook werkloosheidsgeld uitbetaalt.

Maar wie zwaait bij deze "concurrent" in alle bestuursorganen de plak? Juist: de vakbonden.

Een absurd systeem. Syndicale organisaties hebben er alle belang bij dat de Hulpkas een onaantrekkelijke dienst levert. Zo worden werklozen sneller lid bij een vakbond. Er is dus geen sprake van een echt alternatief.”

Vande Reyde schetste ook het Britse systeem dat minder fraude en meer efficiëntie heeft sinds het is ingevoerd, volgens een grootschalig Brits regeringsrapport. Sinds 2016 loopt er een succesvol experiment waarbij steuntrekkers hun uitkering rechtstreeks krijgen, aangepast aan hun noden.

Over het kanaal realiteit, bij ons nog pure utopie. Op vlak van overheidsadministratie zitten we ten opzichte van onze buurlanden stilaan in de middeleeuwen. Dat is zorgwekkend, vervolgt Vande Reyde

Want dit gaat verder dan ongebreidelde vakbondsmacht alleen. Ongeacht de ideologische strekking moeten we alle ondemocratische privileges in vraag durven stellen. Enkel zo komen overheidsmiddelen terecht bij mensen die het echt nodig hebben.

Ook Neutr-On vindt het onaanvaardbaar dat mensen die ervoor kiezen om niet aan te sluiten bij een grote vakbond gestraft worden voor hun keuze.

Ook zij moeten op tijd hun rekeningen kunnen betalen. Ook zij hebben dus recht op een tijdige uitbetaling van hun vervangingsinkomen. Dat de overheid er zelf voor zorgt dat tijdelijke werklozen, die elke euro goed kunnen gebruiken, in financiële problemen komen, kan echt niet.

Mensen die hun uitkering willen via de HVW mogen niet gechanteerd worden door de grote vakbonden. Want anders krijgen die verzuilde vakbonden te veel macht om de werklozen te overtuigen zich aan te sluiten bij een grote vakbond om zo hun uitkering sneller te ontvangen.

Het zou een voordeel zijn als er een grote Onafhankelijke Vakbond was die de loomheid van de grote vakbonden wat zou activeren. Lid worden van Neutr-On is daarvoor het beste alternatief en perspectief.

VARIA

📍 Wat verandert er deze maand?

Elke maand verandert er wat aan de wetgeving. Dit verandert op 1 juni.

- **Zonnepanelen**

Vanaf 1 juni 2020 komt er een nieuw arei uit met eisen aan zonnepaneelinstallaties die worden vast gelegd vastgelegd.

Het nieuwe arei is hier te vinden: <https://economie.fgov.be/nl/publicaties>

Algemeen Reglement op de elektrische installaties (AREI) - Boeken 1, 2 en 3

Het nieuwe Algemeen Reglement op de elektrische installaties (AREI) bestaat uit 3 thematische boeken. Elk boek bevat een installatieniveau en de reglementaire veiligheidsvereisten voor die installaties.

- **Belastingbrief invullen**

- op [papier](#): aangifte indienen ten laatste op **30 juni 2020**.
- via [Tax-on-web](#): hebt u daarvoor tijd tot **16 juli 2020**.

Opgelet:

- **In overeenstemming met de aanbevelingen en maatregelen van de regering in deze uitzonderlijke situatie rond het coronavirus (COVID-19), zal de FOD Financiën geen publiek meer ontvangen in zijn infocenters en kantoren. [Zie coronamaatregelen](#)**

Op die manier helpen we om de verspreiding van het virus tegen te gaan door afstand tussen personen te bewaren.

Ter herinnering, u kunt de grote meerderheid van uw administratieve zaken online of per telefoon regelen.

⊕ Verkiezingen mei 2019

Eén jaar na de parlementsverkiezingen van 26 mei 2019 is er nog altijd geen nieuwe federale regering die over een meerderheid beschikt in het parlement. Wat is er al die tijd gebeurd? Een overzicht.

De avond van 26 mei 2019 is het meteen duidelijk dat de puzzel voor de vorming van een nieuwe federale regering niet eenvoudig te leggen valt. De 'klassieke' partijen verliezen fors, de winst is voor Vlaams Belang, PVDA en voor de groene partijen.

De grote winnaar in Vlaanderen is Vlaams Belang. Met een winst van maar liefst 15 zetels wordt de uiterst rechtse partij meteen de tweede formatie in Vlaanderen na N-VA. Ook de uiterst linkse PVDA maakt een grote sprong, van twee naar twaalf zetels. De partij haalt nu ook verkozenen in Vlaanderen. Ook de groenen gaan erop vooruit, zij het niet zoveel als ze zelf hadden gehoopt nadat de klimaatpijelaars het klimaatthema hoog op de agenda hadden geplaatst. Ecolo wint zeven zetels, Groen twee.

Een jaar lang beten informateurs, preformateurs en koninklijke opdrachthouders de tanden stuk op de federale regeringsvorming.

Ondertussen laat het coronavirus steeds meer van zich spreken. Om de strijd tegen COVID19 krachtadig te kunnen aanpakken, wordt er achter de schermen gewerkt aan een noodregering. PS-voorzitter Maignette en N-VA-voorzitter De Wever raken het onderling eens over zo'n noodregering, maar die komt er uiteindelijk niet. Maignette wordt teruggefloten door zijn achterban en past voor een regering met N-VA. Op een ultieme vergadering bij de Kamervoorzitter op 15 maart beslist een brede coalitie om de minderheidsregering van Sophie Wilmès tijdelijke volmachten te geven om de coronacrisis te bestrijden.

Die periode van volmachten duurt drie maanden en kan eenmalig worden verlengd.

Onlangs namen de socialistische voorzitters Conner Rousseau (sp.a) en Paul Maignette (PS) het initiatief.

Krijgen we dan toch nog een volwaardige nieuwe regering? Het zou best kunnen. In Franstalig België is het idee al even aan het gisten: een regering van grote eenheid die met een brede meerderheid de relance uitdoktert na de coronacrisis.

Hoe moet zo'n grote coalitie er dan uitzien? Met alle tien de partijen die nu de volmachten van de minderheidsregering steunen, dus ook de groenen en de N-VA erbij? Of starten de gesprekken met tien en zullen er nog afvallers zijn onderweg? De meeste partijvoorzitters gaan uit van het laatste scenario.

Wanneer moet die nieuwe regering er zijn? In de Wetstraat lijkt een consensus te bestaan dat september een deadline is. Dan lopen de volmachten van de minderheidsregering af, en moet premier Wilmès opnieuw het vertrouwen vragen in de Kamer. Er is volgens PS-voorzitter Paul Maignette de komende weken al een versnelling nodig. "Op een bepaald moment zal er toch een formateur nodig zijn na consultaties bij de koning. Ergens in juni zal dat hopelijk gebeuren."

Zoniet komen er vervroegde verkiezingen in zicht. Al zijn er ook daartegen bezwaren. Politiek gezien omdat de peilingen niet meteen mooie resultaten vooropstellen voor de meeste partijen. En praktisch, omdat het moeilijk is verkiezingen te organiseren of campagne te voeren in deze corona-tijden.

Volgens de laatste peilingen zouden er weer kiesverschuivingen zijn.

Mochten er nu verkiezingen worden georganiseerd dan zou Vlaams Belang wellicht weer de grootste partij van Vlaanderen worden.

Vlaams Belang maakt een sprong vooruit en is volgens het onderzoek met 24,5 procent de grootste partij van Vlaanderen, een stijging met 6 procentpunt. De partij staat weer op haar topniveau van 2004.

N-VA boert 4,5 procentpunt achteruit en blijft nu steken op 20,3 procent. Een nieuwe electorale oplawaai dus, na het forse verlies vorig jaar.

Na de nationalistische kopgroep volgt een peloton van vier klassieke partijen die min of meer aan elkaar gewaagd zijn: CD&V met 11,9 procent (-3,6 procentpunt), Open Vld met 11,6 procent (-1,5 procent), Groen met 11,1 procent (+1 procentpunt) en sp.a met 11 procent (+0,6 procentpunt).

Aan de linkerzijde boekt de PVDA 2,9 procentpunten winst. Peter Mertens en de zijnen staan nu op 8,2 procent.

Bij de Open-VLD is Egbert Lachaert tot nieuwe voorzitter gekozen, maar dat werd voorafgegaan door veel herrie binnen de partij. Er waren vier kandidaten, Bart Tommelein, Egbert Lachaert, Els Ampe en Stefaan Nuytten.

Het ging er tijdens de verkiezingen, naar verluidt, fel aan toe, met stemverheffingen en geroep: de sfeer onder de kandidaten was bepaald bitsig. Het Open Vld-kiescomité, moest bij de stemming, na anderhalf uur stemmen, noodgedwongen de interne verkiezing stilleggen. Dat stelsysteem was immers zo lek als een zeef: via verschillende browsers konden leden meerdere keren hun stem uitbrengen, wat je niet wil bij een online-verkiezing.

Op dat moment hadden al 1.600 leden van Open-Vld hun stem uitgebracht.

De miskleun van het kiescomité, dat niet in staat bleek om een ordentelijke verkiezing te organiseren, legde daarmee het diepe wantrouwen open en bloot.

Al maanden is er een oorlog aan de gang binnen Open Vld.

Dat iemand als Jean-Marie Dedecker maar gretig blijft vertellen hoe destijds zijn interne Open Vld-strijd tegen Bart Somers vervalst werd, verzielt het beeld verder: niet dat Dedecker ooit met harde bewijzen kwam, maar het gevoel leeft dat fraude niet uit te sluiten valt.

Er werd zelfs een deurwaarder bijgeroepen om één en ander te controleren. Ook wel veelzeggend.

Die deurwaarder kon na een uurtje stemmen op maandag niet anders dan vaststellen dat het elektronisch systeem van de verkiezingen zo lek als een zeef was waarop dan maar heel het systeem platgelegd werd.

Tegelijk was het maar de vraag of, zonder zo'n deurwaarder, er überhaupt ooit een 'correctie' zou zijn geweest. En het doet de vraag rijzen over vorige stemmingen: hoe waterdicht was het systeem toen?

De vier kandidaten kwamen overeen geen commentaar meer te geven bij het proces.

Het onderling wantrouwen zit ondertussen bijzonder diep.

Of zoals Stalin ooit zei: "Het is niet belangrijk voor wie men stemt, maar wel wie de stemmen telt."

Ook bij de Open-VLD moet je dus goed uitkijken tijdens de bestuursverkiezingen want de achterkamertjespolitiek en het gesjoemel uit het verleden zit nog goed in het geheugen.

Laat dat een goede les zijn voor de sociale verkiezingen van 2020, want ook bij de vakbondsverkiezingen zijn er vele achterkamertjes...en fraude is nooit ver weg.

⊕ Sociale verkiezingen 2020

De ingevoerde maatregelen voor de bestrijding van het coronavirus zorgen in veel organisaties voor een verstoring van de normale werking. Door de grote afwezigheid van werknemers op de werkvloer, is het haast onmogelijk de sociale verkiezingen en de daaraan voorafgaande procedure op een degelijke manier verder te zetten. De interprofessionele sociale partners, onder meer in de NAR en de G10, zijn tot de conclusie gekomen dat een schorsing van de verkiezingsprocedure aan de orde is. Een nieuwe wet bevestigt en formaliseert nu ook de afspraken die eerder in de Nationale Arbeidsraad gemaakt werden.

Concreet betekent de opschorting dat de procedure vanaf dag X+36 wordt stilgelegd en dat de voortgang van alle procedurestappen die na X+35 vallen wordt uitgesteld tot een nog nader te bepalen datum. De daadwerkelijke verkiezingsdag zal bijgevolg niet plaatsvinden tussen 9 en 24 mei 2020. Op een nog te bepalen datum zal de procedure dan worden hernomen vanaf dag X+36. De Nationale Arbeidsraad stelt alvast voor om uit te gaan van de periode van 16 tot 29 november. Een koninklijk besluit moet deze periode nog bevestigen, maar dat zal pas gebeuren wanneer er meer duidelijkheid is over hoe de gezondheidstoestand omwille van het coronavirus evolueert.

De sociale partners gaven eerder in hun advies ook aan dat er concrete antwoorden moeten gevonden worden op een aantal technische en juridische kwesties die voortkomen uit de tijdelijke schorsing van de procedure. De wet van 4 mei 2020 formaliseert die nu dus ook in regelgeving.

[Wet van 4 mei 2020](#) tot regeling van de opschorting van de procedure sociale verkiezingen van het jaar 2020 ingevolge de coronavirus COVID-19-pandemie.

[Alle verdere info](#)

⊕ ACV en Rerum Novarum

Naar aanleiding van Rerum Novarum, donderdag 21 mei, het feest van de christelijke arbeidersbeweging, pleitte ACV-voorzitter Marc Leemans in een videoboodschap voor een pakket maatregelen om de “gigantische schok” op te vangen van 180.000 mensen die bedreigd worden met ontslag door de coronacrisis.

ACV schuift een **herverdeling naar voor van de beschikbare arbeid**, door middel van een collectieve arbeidsduurvermindering met premies, crisistijdskrediet en crisislandingsbanen. Voor mensen die toch worden ontslagen, dringt de vakbond aan op hogere werkloosheidsuitkeringen en voor de oudere werknemers dringt ACV aan op een versoepeling van de SWT-regels, het vroegere bruggpensioen.”.

De christelijke vakbond hamert ook op de nood aan faire fiscaliteit, waarbij de sterkste schouders een correcte last dragen. Dat brengt ACV bij zijn traditionele eis voor **een vermogensbelasting**. Maar nu plakt voorzitter Leemans daar ook een bedrag op. **“Er moet snel een vermogensbelasting komen: 1 procent op vermogen boven de 1 miljoen euro”**.

ACV trekt ten slotte ook een streep door nieuwe staatsvormingen. “Zekerheid en bescherming, dat zijn de echte zorgen van mensen. Niet de zoveelste loze lokroep om een nieuwe staatsvorming”, zei Leemans in de Rerum Novarum-speech.

Laten we hopen dat de heer Leemans na Pinksteren zijn beloften niet vergeten is, maar dat de H. Geest hem blijft inspireren om zijn vakbond meer te activeren. 😊 ,

Wat is Rerum Novarum?

Wat 1 mei is voor de SP.a is Rerum Novarum voor de katholieken.

In de 19de eeuw woedde de industriële revolutie. Alles werd nieuw, de agrarische tijd moest wijken voor de technische. De uitbuiters van de handwerklieden in de vaak erg ongezonde fabrieken deden in feite hetzelfde als de uitbuiters van de eenvoudige boerenstand voor hen. Dat leidde al gauw tot een ongebreideld kapitalisme waarin de rijken superrijk werden en de werklieden arm tot doodarm. Nog steeds een erg herkenbaar iets in onze 21ste eeuw.

De socialistische vakbeweging scheurde zich af van de kerk, riep 1 mei uit tot de dag van de werkmans kende daarmee veel succes.

De katholieke vakbeweging kon niet achterblijven en deed iets gelijkaardigs op Hemelvaartdag. Rerum Novarum (letterlijk 'over nieuwe dingen') mag je gerust als de tegenhanger van de socialistische 1 mei-vieringen beschouwen. Sterker nog, paus Pius XII goot nog wat olie op het vuur en riep 1 mei uit als de dag van 'Sint Jozef Werkman'. Het dreef socialisten en katholieken nog een eind verder uit elkaar.

Rerum Novarum is van oorsprong een in 1891 door Paus Leo XIII geschreven encycliek (pauselijk document). De encycliek houdt zich bezig met de situatie van de arbeidersklasse en formuleert in de vorm van een aantal uitgangspunten de sociale leer van de Katholieke Kerk.

De Aalsterse priester Adolf Daens, steunde op die encycliek om de slechte werkomstandigheden in ons land in de 19e eeuw te bestrijden, wat zou leiden tot de oprichting van de Christene Volkspartij in 1893.

Uitgangspunten van de pauselijke encycliek waren een rechtvaardig loon, het recht op eigendom en solidariteit met de zwakkeren. Als instrumenten om deze doelstellingen na te streven, werden zowel overheidsingrijpen als de vorming van vakbonden naar voren geschoven.

Met zijn uiteenzetting over overheid, industrie en arbeid leidde Leo XIII de Kerk het industriële tijdperk binnen. Zijn pleidooi voor vakorganisaties was niet alleen een vernieuwing binnen kerkelijke kring, maar ook daarbuiten. De encycliek bevat een kritiek tegenover ongebreideld kapitalisme en veroordeelt tegelijkertijd het marxistisch socialisme.

Rerum Novarum geeft de contouren weer van een sociale katholieke leer, maar is geen systeem. Het geeft alleen antwoorden op concrete situaties. Latere encyclieken volgden en probeerden ook nieuwe ontwikkelingen een plaats te geven binnen de sociale katholieke leer, die nog steeds op Rerum Novarum voortbouwt.

Voor andere mensen is Rerum Novarum een welgekome dag om er een verlengd weekend aan te hangen.

https://nl.wikipedia.org/wiki/Rerum_Novarum

⊕ De rechten van de arbeiders

Wie zich nog meer wil informeren over de rechten van de arbeiders volgens de Katholieke Kerk zou de encycliek LABOREM EXERCENS kunnen lezen, geschreven door paus Johannes Paulus II.

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=712>

Inhoud:

- ▶ HOOFDSTUK 1 - Inleiding
- ▶ HOOFDSTUK 2 - Arbeid en mens
- ▶ HOOFDSTUK 3 - Het conflict tussen arbeid en kapitaal in de moderne wereld
- ▶ HOOFDSTUK 4 - Rechten van de arbeiders
- ▶ HOOFDSTUK 5 - Elementen voor een spiritualiteit van de arbeid

HOOFDSTUK 4 - Rechten van de arbeiders

- ▶ ARTIKEL 16 - In de brede context van de mensenrechten
- ▶ ARTIKEL 17 - Directe en indirecte werkgevers
- ▶ ARTIKEL 18 - Het probleem van de werkgelegenheid
- ▶ ARTIKEL 19 - Lonen en andere sociale weldaden
- ▶ ARTIKEL 20 - De betekenis van de vakverenigingen

ARTIKEL 20 - De betekenis van de vakverenigingen

<https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=712&id=4325>

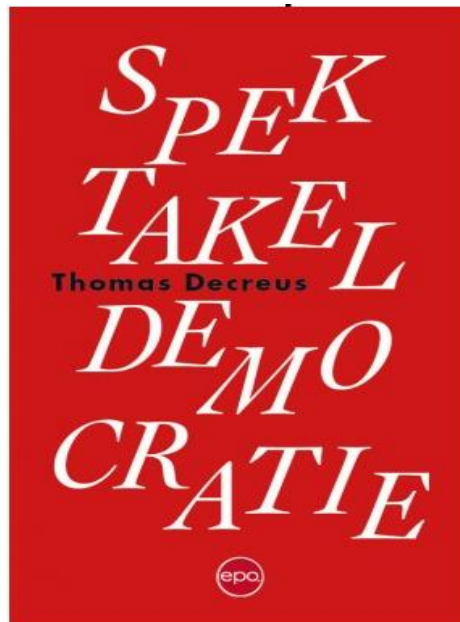
⊕ Spektakeldemocratie

Voor filosoof Thomas Decreus is politiek vandaag weinig meer dan een show waarmee politici ons doen geloven dat ze wat kunnen veranderen. De echte macht zit bij internationale bedrijven, instellingen en verdragen. Decreus gaat in het programma Nachtwacht in debat met politicoloog Carl Devos en Jolien Paeleman van Extinction Rebellion.

Het programma kun je terugzien via Canvas.

Decreus schreef eerder het boek
Spektakeldemocratie
Referentie: 9789462672079

Hoe te breken met de spectaculaire vorm die de democratie vandaag heeft aangenomen en haar terug te brengen naar haar oorsprong: de straat, de barricade en de opstand?

⊕ Ongelijkheid is politieke keuze

Thomas Piketty: economische ongelijkheid is niet onvermijdelijk, maar een politieke keuze.

Het idee dat je mensen nodig hebt met een vermogen van 50 of 100 miljard omdat het anders niet werkt, is idiotie. Niet enorme vermogens, maar onderwijs is de ware bron van economische welvaart. Dat stelt de Franse econoom Thomas Piketty in Brainwash Special van Human en Brainwash Festival.

In deze inleiding ga ik wat cijfers en tabellen laten zien uit mijn nieuwe boek Kapitaal en ideologie. Ik begin met een grafiek, die ik 'het falen van de Franse Revolutie' noem, omdat in de negentiende eeuw sprake is van groeiende ongelijkheid in een land als Frankrijk. Hetzelfde zie je in alle andere Europese landen. Pas in de twintigste eeuw zie je die ongelijkheid afnemen. Kijk je naar bezit in breedste zin, dus geld, onroerend goed, landbezit en andere bezittingen, dan zie je dat aan de vooravond van de Eerste Wereldoorlog bijna 70 procent van al het bezit in handen was van 1 procent van de bevolking. Na de twee wereldoorlogen zie je een scherpe daling.

In de negentiende eeuw was er weinig gedaan aan de concentratie van rijkdom. Privébezit werd min of meer heilig verklaard, en het idee van herverdeling en progressieve belastingen was taboe. In de twintigste eeuw werd de ongelijkheid op allerlei manieren verkleind. Er kwamen tal van maatregelen op het gebied van sociale zekerheid, arbeidswetgeving en onderwijs. Een gelijkwaardiger onderwijssysteem zorgde in de twintigste eeuw voor verkleining van de ongelijkheid en voor meer welvaart. Ook progressieve belastingheffing was belangrijk. In de grafiek hieronder zie je het belastingtarief voor de hoogste inkomens. Je ziet dat progressieve belastingheffing voor de Eerste Wereldoorlog heel beperkt was. Kijk eens naar Frankrijk, de paarse lijn. Frankrijk presenteert zich graag als groot voorvechter van gelijkheid. Toch kwam Frankrijk pas als laatste met een inkomstenbelasting. Dat was in de zomer van 1914. Het geld was niet bedoeld voor onderwijs, maar voor de oorlog tegen Duitsland.

Uiteindelijk zie je de belastingtarieven enorm stijgen. De Verenigde Staten komen met een heel hoog toptarief van 70 tot 80 procent in de jaren 20 en ook weer in de jaren 30 onder Roosevelt. Kijk je in de VS naar het gemiddelde tarief tussen 1932 en 1980, dan kom je uit op 81 procent belasting op de hoogste inkomens. Het is de economie in de VS niet fataal geworden, anders hadden we het gemerkt.

Het is zelfs zo dat de economie in deze periode beter presteerde dan na 1980, 1990. In de jaren na 1980 bracht Reagan het toptarief spectaculair omlaag naar zo'n 30, 35 procent. Maar het bruto nationaal product halveerde. Kijk je naar het inkomen per volwassene tussen 1990 en 2020, dan stijgt dat maar 1,1 procent per jaar. Tussen 1950 en 1990 was dat 2,2 procent per jaar.

"In de negentiende eeuw was er weinig gedaan aan de concentratie van rijkdom. In de twintigste eeuw werd de ongelijkheid op allerlei manieren verkleind."

Ik weet dat veel mensen hier nog niet klaar voor zijn en helemaal op tilt slaan als je het hebt over een toptarief van 80 of 90 procent, maar dit is wel onderdeel van onze geschiedenis. In mijn boek kom ik met historische data om dit soort maatregelen opnieuw tegen het licht te houden. Je hoeft het niet meteen met me eens te zijn, maar kijk naar de data en vorm je daar een mening over. Ga de discussie aan op basis van de feiten, en niet op basis van ideologische argumenten die geen historisch fundament hebben. Als we naar ons eigen tijdperk kijken, dan zie je in de volgende grafiek hoe toegankelijk hoger onderwijs in de VS is. Het inkomen van de ouders wordt afgezet tegen de kans om te kunnen studeren.

Je ziet ook de enorme hypocrisie. Want iedereen heeft de mond vol van gelijke kansen, maar de cijfers laten een totaal ander beeld zien. Het is zelfs nog erger, want de mensen met de hoogste inkomens gaan naar andere universiteiten dan de mensen onderaan. Je moet kijken naar hoeveel er in onderwijs wordt geïnvesteerd. In de VS zijn de collegegelden heel hoog. Maar zelfs in een systeem van openbaar onderwijs zoals in Frankrijk zie je dat het meeste onderwijsgeld naar de rijkste 10 procent gaat. Per hoofd is dat 250.000 tot 300.000 euro over het hele onderwijstraject. Dus lagere school, middelbare school en universiteit. Aan de mensen onderaan, die al op hun 17de of 18de van school gaan, wordt 60.000 tot 70.000 euro besteed. De ongelijkheid op onderwijsgebied is dus extreem groot.

Wat ik in het boek voorstel, is dit: als je dit wilt veranderen, is één mogelijkheid om progressief erf- en vermogensbelasting te heffen om daarmee een 'erfenis' te financieren voor 25-jarigen. In het boek kom ik uit op een bedrag van 120.000 euro op 25-jarige leeftijd. Dan zit iedereen in de buurt van de gemiddelde rijkdom. Onze samenleving is hoog opgeleid en iedereen moet zijn steentje bijdragen aan de economie. Toegang tot bezit is belangrijk, natuurlijk in samenhang met een basisloon en kleinere salarisverschillen. Toegang tot bezit is nog belangrijker omdat onderhandelingsposities dan gelijkwaardiger worden. Je kunt een eigen bedrijf beginnen, en je kunt een appartement of een huis kopen. Ook heb je een onderhandelingspositie als het gaat om werk of loon. Dat scheelt enorm. Als je niets bezit of alleen maar schulden hebt, moet je alles maar accepteren omdat je anders je huur niet kunt betalen. Je onderhandelingspositie is heel zwak. Ik denk dat je daar op deze manier iets aan kunt doen.

Bron: [Brainwash](#)

⊕ Als risico's viraal gaan

Als risico's viraal gaan. Welke wereld na corona?

Welke wereld willen we na corona? Hoe gaan we van noodtoestand naar normaliteit? Wat wordt de nieuwe normaliteit? Welke lessen trekken we, nu we nog geruime tijd met het coronarisico moeten leven?

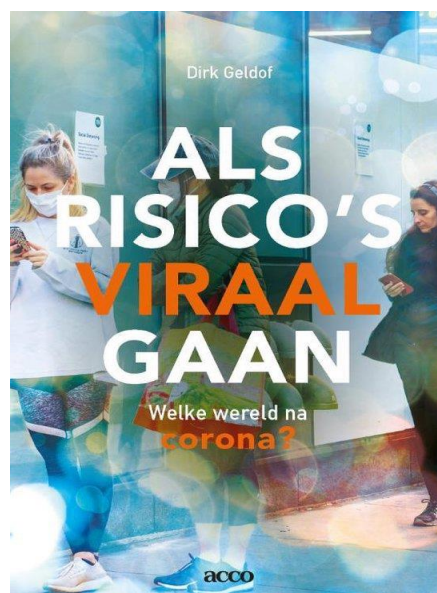
De coronacrisis zette onze samenleving en onze vanzelfsprekendheden on hold. Scholen en universiteiten, cafés en restaurants, winkels en cultuurhuizen, bedrijven en sportstadia sloten. Thuiswerk werd voor velen het nieuwe normaal. Sociaal contact ging nog meer digitaal. We botsten op de grenzen van gezondheidszorg en ouderenzorg.

Deze coronacrisis verandert onze samenleving, meer dan we al beseffen.

Corona confronteert ons met de paradox van onze risicomaatschappij. Nog nooit was Europa zo rijk en technologisch zo ontwikkeld, maar nog nooit zo kwetsbaar.

De coronakeuzes van vandaag bepalen onze samenleving morgen. Als risico's viraal gaan analyseert hoe we risico's produceren en normaliseren, van corona tot klimaat. Het verkent hoe de wereld er kan uitzien na corona, en waarom ze er anders moet uitzien. Want hoe we met risico's omgaan, is een van de sleutelvragen van de 21ste eeuw.

Dirk Geldof is deeltijds hoogleraar aan de Faculteit Ontwerpwetenschappen van de Universiteit Antwerpen en senior onderzoeker aan het Kenniscentrum Gezinswetenschappen (Odisee). Hij is lector aan de opleiding Gezinswetenschappen (Odisee) en Sociaal Werk (Karel de Grote Hogeschool). Hij publiceerde eerder Superdiversiteit. Hoe migratie onze samenleving verandert en Onzekerheid. Over leven in de risicomaatschappij.

⊕ De dokter is uw kameraad niet

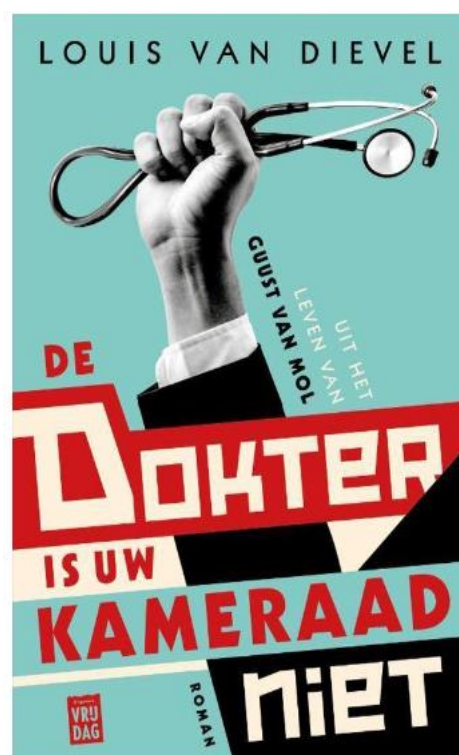
Een boek van Louis van Dievel.

Guust Van Mol – een pseudoniem – is al op jonge leeftijd een fanatieke maoïst bij Amada, de voorloper van de PVDA. Op aanraden van de enig zaligmakende marxistisch-leninistische partij breekt hij zijn universitaire studies af om in een fabriek te gaan werken. "Proletariseren" heet dat in het begin van de jaren zeventig. Guust werkt in een asbestbedrijf, delft naar kolen en rijdt met de tram.

Elke vrije minuut steekt hij in de opbouw van de revolutionaire partij. Zeer tegen de zin van zijn kameraden gaat hij op latere leeftijd geneeskunde studeren. Hij breekt met de partij na een ontvullende studiereis naar China. Van Mol wordt huisarts in Turnhout en veroorzaakt daar reuring. Hij wordt actief bij de Sp.a, schopt het zelfs tot Vlaams parlements lid, maar verlaat uiteindelijk ontgoocheld de partijpolitiek. Hij zoekt asiel in Rotterdam, waar hij tien jaar lang huisarts is in een achterstandswijk. Hij maakt er kennis met de boeken van de oerconservatieve arts en denker Theodore Dalrymple. Alles waar Guust ooit in geloofde, besluit hij, berust op een leugen. Je helpt mensen niet door solidair te zijn.

Louis van Dievel is journalist en auteur.

In Knack van 27/05 vindt u een uitgebreid artikel over de inhoud van het boek.

⊕ Amerikanen

Amerikanen, het had zo mooi kunnen zijn

Een boek van Steven De Foer

Het machtigste land ter wereld worstelt met onoverbrugbare conflicten, grote ongelijkheid en maatschappelijke achteruitgang. In Amerikanen. Het had zo mooi kunnen zijn schetst Amerikakenner Steven De Foer een even treffend als ontluisterend beeld van een uitverkoren natie. Een scherp zicht op de Amerikaanse malaise is noodzakelijk om onze eigen toekomst te vrijwaren. De Foer beschrijft concreet hoe pure gulzigheid – naar eten, geld, macht, vertier – de Verenigde Staten mooi maar meedogenloos maakte, en veel Amerikanen gefrustreerd liet over de grote on vervulde beloften. Een urgent boek in wat een sleuteljaar in de Amerikaanse politieke geschiedenis wordt.

Meer info via:

<https://www.polis.be/amerikanen.html>

ANTIPESTTEAM

⊕ Voorkom doodstraf

Voorkom doodstraf voor Nigeriaanse humanist.

De prominente Nigeriaanse humanist Mubarak Bala is op 28 april gearresteerd. Hij wordt beschuldigd van godslastering na een Facebook-bericht waarin hij zich over zijn geloof uitsprak. Bala is op 30 april overgeplaatst naar een conservatieve regio in Noord-Nigeria waar godslastering met de dood wordt bestraft volgens de Sharia-wetgeving. Het lijkt erop dat de overplaatsing van Mubarak Bala een bewuste keuze is.

De detentie van Bala is een schending van zijn recht op vrije meningsuiting, zoals is vastgelegd in de Nigeriaanse grondwet. Roep de Nigeriaanse autoriteiten op om Mubarak Bala onmiddellijk en onvoorwaardelijk vrij te laten.

Mubarak Bala wordt momenteel vastgehouden in eenzame opsluiting. Hij mag zijn familie en advocaat niet zien. Mogelijk wordt hij mishandeld.

Deel je zorgen en roep op tot onmiddellijke vrijlating. Doe mee aan [de e-mailactie van Amnesty](#).

⊕ Lockdown kwetsbare kinderen

Geen computer, geen internet, geen ruimte om te studeren, geldzorgen, familiale conflicten en vooral heel veel stress: de situatie van kwetsbare kinderen en jongeren tijdens de lockdown is schrijnend.

Dat blijkt uit een grootschalig onderzoek dat Uit De Marge, het steunpunt voor jeugdwerkwijzen, in Vlaanderen en Brussel uitvoerde.

Vanuit het jeugdwerk klonken al langer signalen dat de lockdown van de voorbije weken nefast was voor kinderen en jongeren die opgroeien in een kwetsbare omgeving. Dat wordt nu bevestigd door de enquête die Uit De Marge in 35 steden en gemeenten afnam in samenwerking met haar ledenorganisaties. Het steunpunt voor jeugdbeleid en jeugdwerk met kinderen en jongeren in een maatschappelijk kwetsbare situatie bevroeg bijna 2.000 kinderen tussen de 6 en 18 jaar en zowat 600 jongeren tussen 18 en 30 jaar.

Van de respondenten geeft 81 procent aan dat de aanlooplessen een probleem vormen, bijna 66 procent beschikt thuis niet over een computer en zes op de tien heeft geen tuin. De helft van de bevroegde kinderen durft ook niet buitenkomen door corona, of mag niet buiten van hun ouders. 55 procent zegt zich niet goed in zijn vel te voelen, terwijl evenveel jongeren aangeven dat ook hun ouder(s) het mentaal moeilijk hebben. 42,35 procent van de bevroegde kinderen en jongeren geeft aan dat hun ouder(s) het nu moeilijk hebben om hun emoties te controleren. Zes op de tien geeft ook toe dat ze de voorbije periode meer ruzie maakten met hun broer of zus.

Naast de cijfers tekenden enkele honderden jeugdwerkers ook de ervaringen van de jongeren op via stoepgesprekken, de telefoon of WhatsApp. Ook daaruit blijkt dat heel wat kinderen al weken met te veel gezinsleden binnen in kleine ruimtes zitten, wat leidt tot conflicten en soms zelfs geweld. Hun ouders hadden het voor de lockdown vaak al niet breed maar zagen hun inkomen de voorbije weken soms verder verkleinen door de technische werkloosheid of het afspringen van tijdelijke contracten.

De bevraging toont aan dat de coronamaatregelen van de voorbije weken voorbijgaan aan de realiteit van jonge mensen in kwetsbare situaties.

Deze crisis heeft de grote bestaande ongelijkheid in de samenleving blootgelegd. Het mag duidelijk zijn dat het geen zin heeft om vanuit het onderwijs massaal in te zetten op kennisverwerving als er niet eerst gezorgd wordt voor basiswelzijn.

Naast werk maken van huisvesting en voldoende financiële slagkracht pleit Uit De Marge voor het democratiseren van digitalisering. Alle kinderen moeten toegang krijgen tot internet en een computer, net zoals dat ze basisvaardigheden aangeleerd moeten krijgen om met die computers om te gaan.

Volgens Neutr-On toont de huidige corona-realiteit aan dat het Vlaams Onderwijs schromelijk tekort schiet om alle jongeren kwaliteitsvol onderwijs te geven. Het is schandalig dat niet alle jongeren over een laptop beschikken. Er is wel geld voor subsidies aan het verlieslatende Air Brussels en voor bouwgroepen die enorme winsten maken aan scholenbouw of zorgcentra, maar voor schooluitrusting is er veel te weinig geld.

⊕ Agressie tegen politie

Politievakbond VSOA heeft schokkende beelden gedeeld van agenten die geschopt en geslagen worden tijdens een arrestatie. "Dit kan zo niet verder", klinkt het.

De feiten speelden zich vorige maand af in een wijk in Anderlecht. Daar ontstond een ruzie waarbij een man iemand neerstak met een mes. De politie kwam tussenbeide en hield de messentrekker in bedwang. Maar dan liep het uit de hand. "We zien op de beelden dat de jeugd zich errond verzamelt om de agenten te schoppen. Wat opvalt is dat de agenten geen geweld gebruiken, ze houden de man gewoon in bedwang. Ze halen zelfs hun matras niet uit. Ze krijgen slaag en ondergaan. Omdat ze weten dat als ze een vinger durven uitsteken, het tot een gerechtelijke vervolging en/of tuchtmaatregelen zou kunnen leiden", vertelt VSOA-ondervoorzitter Vincent Houssin in het Nieuwsblad.

Uiteindelijk werd versterking opgeroepen en kon de dader opgepakt worden. De agent die in het gezicht geschopt werd, moesten opgenomen worden in het ziekenhuis en zou een week arbeidsongeschikt zijn.

De videobeelden werden op Facebook gedeeld met een duidelijke boodschap gericht aan Brussels staatssecretaris Pascal Smet (sp.a) en Vlaams minister van Brussel en Jeugd Benjamin Dalle (CD&V). "Hoe onze collega's hun werk moeten doen in Anderlecht. Wat denken jullie, Pascal Smet en Benjamin Dalle?"

Hadden onze collega's het anders moeten aanpakken? Was dit een prioriteit? #regelrechteschande", klinkt het.

Ook Houssin mengt zich in het debat. "Die beelden delen wij nu omdat het nodig is hier aandacht voor te vragen. Bij voorgaande rellen hebben we gezien dat sommigen dit nog altijd als uitzonderlijk beschouwen, of minimaliseren. Jongens, toon dan hoe het moet. Het moet gedaan zijn met die bepampering. Zo kan het niet verder. Politici, neem maatregelen!", besluit hij.

⊕ Geld en geweld

Armoede en schulden in afhankelijkheidsrelaties
Referentie: 9789088508653

Een uniek beeld van cliënten in de geweldshulpverlening en hun (complexe) financiële problemen. Met praktische handvatten voor het signaleren, motiveren en ondersteunen.

Kwetsbare gezinnen en (jong)volwassenen die geweld in een afhankelijkheidsrelatie hebben meegemaakt, hebben vaak financiële problemen: chronische armoede, fikse schulden en te maken met een complex financieel systeem. Dit geeft financiële stress, zorgt voor spanningen en werkt averechts op herstel. Toch blijven deze problemen veelal onzichtbaar en hulpverleners weten zich hier vaak geen raad mee.

Geld en geweld schetst een uniek beeld van cliënten in de geweldshulpverlening en hun (complexe) financiële problemen. Aan de hand van praktijkvoorbeelden wordt inzicht gegeven in de wisselwerking tussen geld en geweld.

Ook worden praktische handvatten beschreven die professionals kunnen gebruiken voor het signaleren, bespreekbaar maken, motiveren en ondersteunen van deze gezinnen en (jong)volwassenen. Dit boek is het resultaat van het project Geld en Geweld.

⊕ Gesol met interimarbeid

Seppe de Meulder (24) was orderpicker bij Aveve in Leuven. Lees zijn open brief. Bron: de Morgen.

Midden november vorig jaar begon ik te werken als orderpicker in het magazijn van Aveve. Elke zondagavond kreeg ik van het interimbureau een nieuw contract opgestuurd voor de komende week, alsof je elke week opnieuw aangenomen wordt. Dat was telkens weer een beetje spannend, want elke week waren er ook collega's die niet meer terugkwamen, die geen nieuw contract kregen. Permanente onzekerheid, maar na zes maanden werken als interimmer is het bedrijf verplicht om je een vast contract te geven. We zijn vandaag vijf maanden en drie weken verder en wat in te sterren geschreven stond is gebeurd: ik ben ontslagen. Of juist: de samenwerking wordt niet verlengd, zoals dat dan mooi heet. Ik wil graag het verhaal van mijn eerste dag tot mijn ontslag delen. Dat is nodig, denk ik, omdat het niet mijn verhaal is, maar dat van onze samenleving.

Aan het begin van een shift in het magazijn van Aveve zet je een hoofdtelefoon op je hoofd die nauwgezet zal bepalen welke handelingen je de komende acht uur zal uitvoeren. Als het machientje 'neem drager europallet' zegt, leg je een pallet op de pinnen van je toestel en zeg je 'ok'. Vervolgens geeft de vrouwenstem in je hoofdtelefoon je eerste locatie aan. Bijvoorbeeld: 'gang 5, 31-1'. Dan rijd je naar de juiste locatie en geef je het controlegetal dat bij die locatie hoort. Het systeem geeft aan wat je op je palet moet stapelen. Bijvoorbeeld: 'één zak van één', 'tien doos van vier' of 'zeven stuks'. Dat kunnen zakken kippenvoer zijn, barbecues, bloempotten; alles wat je in de winkels van Aveve kan kopen. Tuin, dier, bakplezier. Sinds de coronacrisis stapelden we vooral bloem, veel bloem. Als je de juiste hoeveelheid genomen hebt bevestig je door bijvoorbeeld 'drie ok' te zeggen en word je naar de volgende locatie gestuurd.

Om het proces van het rijden naar de juiste locatie, het nemen van de benodigde hoeveelheid tot het bevestigen te overlopen, krijgen we gemiddeld één minuut. Elke locatie noemen we één lijn. Een werkdag duurt acht uur waarvan een half uur pauze. Je moet dus 450 minuten verzamelen. Voor elke nieuwe bestelling waarbij je een gestapeld pallet inwikkelt, een sticker met een barcode print, je pallet afzet aan de juiste poort om op de camion geladen te worden en een nieuw pallet neemt, krijg je drie minuten. Om genoeg minuten te verzamelen moet je op een dag dus ongeveer 17 bestellingen en 400 lijnen afwerken.

Die hoofdtelefoon is geen werktuig dat we gebruiken om onze job uit te voeren. Het is de hoofdtelefoon die ons bestuurt, we zijn er als het ware een aanhangsel van. Tijdens de pauze worden gesprekken dan ook vaak gedomineerd door wat de vrouwenstem in onze oren heeft geroepen. "Ik had weer slechte lijnen", is waarschijnlijk de vaakst uitgesproken zin in de refter. Slechte lijnen zijn locaties met veel 'collis', wat betekent dat je van één locatie veel producten moet stapelen. Twintig zakken van twintig kilo stapel je niet op een minuutje. Het is dus verleidelijk om boos te worden op de vrouw in je hoofdtelefoon, maar dat is natuurlijk een computerstem. In werkelijkheid is dat machientje slechts een middel waarmee onze baas ons bestuurt. Een uiterst efficiënt middel om de intensiteit van onze arbeid te maximaliseren, of in mensentaal: om ons harder te doen werken.

Ons harder doen werken is ook één van de redenen waarom de meerderheid van de werknemers bij Aveve werkt met interim contracten. Je bent niet enkel veel goedkoper voor je werkgever, het houdt je ook gemotiveerd om wel degelijk die 450 minuten te verzamelen. Wie een week minder presteert, zie je de volgende week niet meer terug. En van die angst om ontslagen te worden durft de baas al eens serieus misbruik te maken. "Wie te vaak ziek is wordt ontslagen", zo wordt ons tijdens de middagpauze duidelijk gemaakt. "Met een hoestje kom je dus maar beter gewoon werken", voegt hij er in volle coronacrisis nog aan toe. Dat blijft niet bij woorden. Het contract van een collega, die thuis bleef met symptomen van corona, werd niet verlengd wegens te lang afwezig.

Dat is niet enkel onrechtvaardig ten opzichte van die jongen. Het is mensen aanzetten om ziek te gaan werken en dus spelen met de volksgezondheid. Enkel en alleen om de kosten te drukken en zo de winsten te vergroten. Moorddadig eigenlijk, letterlijk. Om te begrijpen wat er in deze wereld gebeurt, moet je begrijpen wat er in dat magazijn gebeurt. Het is op de werkvloer dat de uitbuiting plaatsvindt waarop heel het systeem draait. Maar om te begrijpen wat er op die werkvloer gebeurt, moeten we ook begrijpen wat er allemaal in deze wereld gebeurt.

"Ik heb ook een baas", riep onze baas ons eens toe wanneer hij weer eens duidelijk probeerde te maken dat we allemaal harder moeten werken. "En ik ga niet toelaten dat ik op mijn kop krijg omdat jullie je voeten eraan vegen." Maar boven zijn baas staat weer een baas. En die baas moet dan weer luisteren naar de aandeelhouders die op zoek zijn naar een zo groot mogelijk rendement. Zakt dat rendement, dan trekken ze naar de concurrentie. Dat is hoe de markt werkt. En dus is Aveve net als elk ander groot bedrijf gedwongen om ons als werknemers zo hard mogelijk uit te persen. Ook wat betreft het overmatig gebruik van interim contracten is Aveve geen uitzondering, maar volgt het de regel van de markt. In de top 100 van de grote bedrijven in ons land die het meeste uitzendkrachten gebruiken, is gemiddeld 25 procent van de arbeidsplaatsen door hen ingevuld.

De constante dreiging van ontslag is de stok waarmee we worden opgejaagd. Maar er is ook een wortel: het vast contract. Dat is zo een beetje de American Dream van de interimarbeider. Na zes maanden interimcontracten zijn ze wettelijk verplicht om een vast contract aan te bieden. Als je hard werkt, zo wordt ons voorgehouden, kan je zo een vast contract verdienen. Dat betekent een hoger loon en vooral werkzekerheid. En inderdaad: gedurende de periode dat ik voor Aveve werkte, veroverden twee collega's een vast contract. Ik ben blij voor hen. Maar in dezelfde periode zag ik zeker vijftig nieuwe collega's binnenkomen en weer vertrekken. Eigenlijk zorgt het idee dat je als je goed je best doet en je hard werkt

een vast contract kan krijgen er voornamelijk voor dat we elkaar als concurrenten voor die schaarse plekje beschouwen in plaats van samen op te komen voor betere arbeidsvoorwaarden.

Ook ik ben in die val getrapt. Wanneer gevraagd wordt om uitzonderlijk ook een aantal zaterdagdagen te komen werken, ging ik daar net als al mijn collega-interimmers op in. Uit verantwoordelijkheidszin en in de hoop misschien een vast contract te kunnen krijgen. Door de coronacrisis is er een enorme toename van de verkoop van een aantal producten. De mensen willen brood bakken, de kippen hebben eten nodig en van lege rekken wordt niemand vrolijk. Mijn werk gaf mij ook een bepaalde fierheid. Alsof ik deel uitmaak van een grote familie die de bevolking bevoorraadt. Dat is ook waarom ik graag ging werken. Je hebt niet enkel beweging, contact met je collega's en structuur in je dag, maar je zet je ook nuttig in voor de samenleving.

Het zijn natuurlijk de werkende mensen die het land doen draaien, maar een bedrijf is geen grote familie. Als collega's zorg je wel voor elkaar, maar zolang de wetten van de markt bepalend zijn, blijft het bedrijf uiteindelijk een dictatuur van het grote geld. Je mag je stinkende best doen om je werk zo goed mogelijk te doen en weekends komen werken om het bedrijf uit de nood te helpen, als het goedkoper is om iemand anders opnieuw als interimmer te laten starten, word je samen met het huisvuil buiten gezet. Het bedrijf zal hierdoor niet efficiënter werken. Mijn vervanger zal de job nog moeten leren, zeker in het begin veel trager zijn dan mij en vaker spullen laten vallen. De constante instroom van nieuwe werknemers maakt het werk ook een stuk minder veilig en de kans op bijvoorbeeld botsingen wordt groter. Maar in de kosten-batenanalyse van een bedrijf tellen enkel de euro's. En rechteloze interimarbeiders uitpersen aan minder dan 13 euro per uur is nu eenmaal winstgevender dan mensen een vast contract en een treffelijk loon bieden.

Ik ga mijn job missen. En mezelf aanmelden bij de VDAB en de zoektocht naar een nieuwe job starten, is niet iets waar ik meteen naar uit kijk. Maar dat komt uiteindelijk wel goed. Ik heb bovendien geen kinderen die ik moet onderhouden en kan wel een tijdje doorkomen met het geld dat ik het afgelopen half jaar gespaard heb. Maar uiteindelijk is mijn probleem geen individueel probleem, wel een maatschappelijk probleem.

Elke avond wordt overal in het land geapplaudisseerd voor de werkende mensen die het land doen draaien. Maar overal in het land staan diezelfde mensen onder druk door toenemende flexibilisering, lage lonen en preciaire statuten. Dat is de wereld op haar kop. In deze coronacrisis is meer dan ooit duidelijk geworden: het zijn de werknemers die de welvaart creëren, niet de winstlogica van de aandeelhouders die er een boeltje van maakt. Applaus is een goed begin, maar het wordt tijd dat deze wereld op haar poten gaat staan.

Tijd om de mensen op de eerste plaats te zetten, niet de winst.

Voor alle duidelijkheid, Aveve is een onderdeel van de Boerenbond, en behoort tot de christelijke zuil.

Hierbij vindt u de wetgeving voor interimarbeid:

https://werk.belgie.be/nl/themas/arbeidsovereenkomsten/uitzendarbeid#toc_heading_3

<https://werk.belgie.be/nl/themas/arbeidsovereenkomsten/uitzendarbeid>

www.antipestteam.be

Blijf in beweging

Voor alle verdere informatie, zie:

www.neutr-on.be

Samen tegen corruptie en onrecht

Stuur deze Nieuwsbrief verder naar familie, vrienden en kennissen, a.u.b.

Wie geen Nieuwsbrief meer wil ontvangen kan zich, op eenvoudig verzoek, uitschrijven via neutron.vakbond@skynet.be